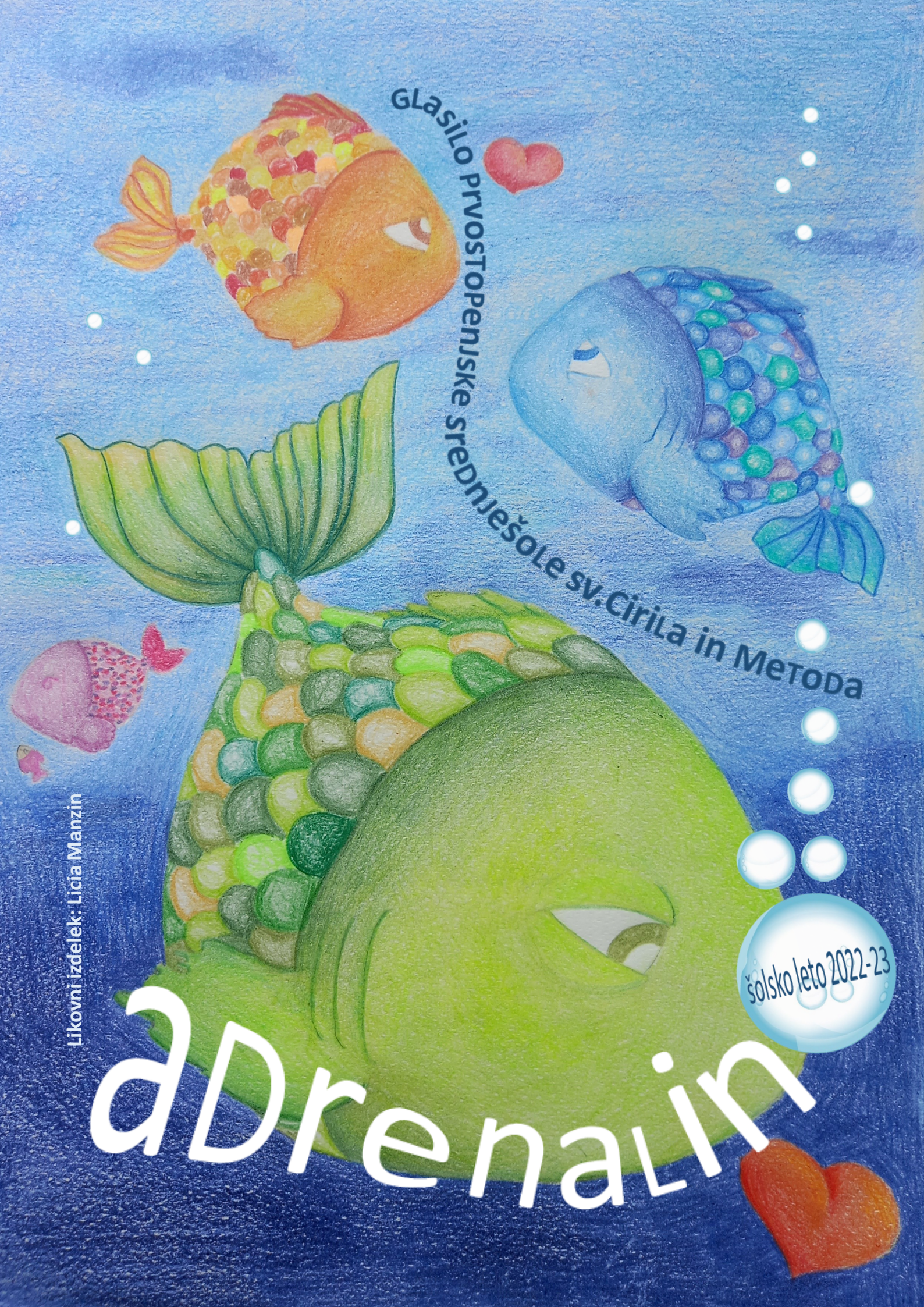

GLASILO PRVOSTOPENJSKE
SREDNJEŠOLE SV. CIRILA IN METODA

Likovni izdelek: Licia Manzin

šolsko leto 2022-23

dDrenain

Dragi bralci Adrenalina!

Eni v znanosti, drugi v novinarstvu, glasbi, pohodništvu ... Pravzaprav niti namiznega tenisa nismo letos pogrešali. Ah, ja in seveda nogometa. In, kako pozabiti, naši učenci so se preizkusili celo v oljkarstvu!

Med letošnjim šolskim letom so res pogosto skočili iz klopi in postali enkrat znanstveniki, drugič zgodovinarji, obiskali so slovenska, italijanska in avstrijska mesta, ogledali so si naravne lepote ter se udeležili najrazličnejših izobraževalnih projektov.

Kot pravi znanstevniki in znanstvenice so izvedli analize reke Soče na več lokacijah. Pravijo, da je ta voda v redu. Prisluhnili so novnarjem Primorskega dnevnika in vam lahko sedaj povedo vse, kar se tiče zgodovine slovenskega časopisa. Podali pa so se tudi v preteklost: po slamnik, suknjič in sabljo, pa že so bili pripravljeni za ustoličevanje novih katinarskega in svetoivanskega kneza. Tako, da smo se tudi mi profesorice in profesorji naučili, kako je pravzaprav stvar potekala v Krnskem gradu in na Gosposvetskem polju.

Lahko bi šolsko leto, ki se zaključuje, označili kot leto dela na terenu in direktnega spoznavanja.

Učenke in učenci so se srečevali s sovrstniki drugih slovenskih in italijanskih šol, obiskali so na primer Osnovno šolo Antona Tomaža Linharta v Radovljici in na dvojezični delavnici sodelovali s srednješolci iz šole Francesco Rismondo na Melari. Na večdnevne in enodnevne izlete so se odpeljali v Celovec, Tolmin, Padovo, Verono ... odkrili so tudi najrazličnejše tržaške koticke in se nekateri izkazali za dobre vodiče.

Seveda se je v bogatem šolskem času zgodilo še marsikaj in adrenalina res ni primanjkovalo.

Če bi radi izvedeli, kaj vsega smo doživeli na naši šoli (ali pa kako pripravimo odlično belico), vas torej vabimo, da pokukate v naslednje strani.

Prof. Eva Škabar

KAZALO

Soča - zeleni koridor	5
A day in Gorica	14
The Ljubljana Book Fair	15
Nabiranje oljk in pridelava olja	16
Kamenton	17
Šolska izmenjava z brezmejno slovenščino	18
Materin jezik	20
Lomilci jezika	21
Poezije	22
Zajec in lisica	29
Ogled sežigalnice	30
The 3RS	32
Zeleni teden v Tolminu	34
Unsere Schule und unsere Klasse	48
Our School Trip to Padova	51
Obisk Rižarne	54
Darinki v spomin	59
O fašističnem kolonializmu v Libiji	61
Trst Jugoslavija	62
Ustoličevanje	64
Naši uspehi	66
Na maturantskem izletu	78
Galerija tehničnih risb.....	80

Sofia Močilnik

SOČA ZELENİ KORIDOR SPOZNAVAJMO TERITORIJ, DA ZAŠČITIMO BIOLOŠKO RAZNOLIKOST

Cilja projekta "Soča zeleni koridor - spoznavajmo teritorij, da zaščitimo **biološko raznolikost**" sta promocija in razvoj kulturnega tkiva mesta Gorica in njegovega ozemlja z neposrednim sodelovanjem šol čezmejnega območja v pripravah na dogodek *Nova Gorica - Gorica Evropska prestolnica kulture 2025*.

Zaključna prireditev s predstavitevjo izvedenih delavnic ter z razstavo ob prisotnosti krajevnih oblasti in predstavnikov vseh sodelujočih šol je bila v četrtek, 4. maja 2023, ob 10. uri na Trgu Evrope (Transalpina) med obema Goricama. Prisotni so bili ravnatelji, učenci, dijaki in njihovi profesorji.

Razstava je predstavila prispevek čezmejnih srednjih šol, ki so sodelovale v prvi fazi projekta: preučevanje kakovosti vode reke Soče in zbiranje nekaterih naravnih/okoljskih podatkov na mestih vzorčenja, s povzetkom terenskih in laboratorijskih raziskav, raziskovalnega in analitičnega dela ter pridobljenih rezultatov.

SEZNAM SODELUJOČIH ŠOL

ŠOLA	ODDELEK	RAZREDI	UČITELJI	RAVNATELJ
I.S.I.S. B.E.M.	»G. BRIGNOLI« GRADISCA	2AB - 2BB - 2CB	ELISABETTA SDRIGOTTI LAURA CETTOLO	MARCO FRAGIACOMO
I.S.I.S. B.E.M.	»G. MARCONI« STARANZANO	1DM	MONICA SCLAUNICH TIZIANA CARNAZZA ANTONELLA ANTONIUTTI	MARCO FRAGIACOMO
I.S.I.S. »G.D'ANNUNZIO«	ITAS »G.D'ANNUNZIO«	4ABA	MARTINA BRAIDA ELISA SEFFIN SILVIA FIORINI FEDERICO VALENTINUZ	MARZIA BATTISTUTTI
I.C.GORIZIA1	SC.SEC i GR. »G.I.ASCOLI«	2A, 2B	ELISA BENSA ELEONORA IPPOLITO ANTONIETTA VITOLO	ELEONORA CARLETTI
V.Š. S SLOVENSKIM UČNIM JEZIKOM IZ GORICE	P.S.Š. »IVAN TRINKO« GORICA	2A, 2B, 2C	DAVID CROSELLI LARA MASTEN PETRA KOBAN	DAVIDE CLODIG
V.Š. S SLOVENSKIM UČNIM JEZIKOM »VLADIMIR BARTOL« TRST	P.S.Š. »SV. CIRIL IN METOD« TRST	2A, 2K	FRANCESCO BIANCUZZI DANIELA GUGLIELMI GIULIANA SOSIČ	CAROLINA VISENTIN
GIMNAZIJA NOVA GORICA	SPLOŠNA GIMNAZIJA	2A, 3C	ANDREJ ŠUŠMELJ JANINA ŽORŽ	ANDREJ ŠUŠMELJ

Kemijsko - mikrobiološke analize vode reke Soče v bližini ulice Lungo Isonzo Argentina v Gorici

V sredo, 23. novembra 2022, so učenci 2. A razreda naše šole v sodelovanju z učenci iz šole »G. I. Ascoli« iz Gorice ter z učenci goriške srednje šole »Ivan Trinko« v spremstvu svojih profesorjev Franca BiancuZZija, Giuliane Sosič, Elise Bensa, Eleonore Ippolito, Antoniette Vitolo in Davida Crosellija izvedli kemijsko - mikrobiološke analize vode reke Soče v Gorici po sotočju Soče in Korena preko protokola G.R.E.E.N.

Dan se je krasno izteklo. Učenci so se z velikim navdušenjem zelo potrudili.

GORICA – REKA SOČA

ulica Lungo Isonzo Argentina

DAN NA SOČI

23. 11. 2022

RAZPREDELNICA Z DOBLJENIMI REZULTATI

parametri	vrednost	kazalec (Q)	teža	Q* teža
Razlika v temperaturi (°C)	1	90	0,1	9,0
Raztopljeni kisik (mg/l)	10			
Nasičenost(%)	84,03%	91	0,17	15,47
BOD ₅ (mg/l)	2	87	0,11	9,57
pH	7	89	0,11	9,79
Nitrati (mg/l)	0,3645	97	0,1	9,7
Fosfati (mg/l)	0,6	50	0,1	5
Prosojnost (cm)	33	62	0,08	4,96
Skupne trdne usedline (mg/l)	500	31	0,07	2,17
Fekalne koliformne bakterije (kolonije 100 ml)	74	48	0,16	7,68
MNENJE				73,34
				DOBRO

Iz pridobljenih podatkov ugotavljamo, da je stanje vode reke Soče na dokaj dobri ravni. Nasičenost raztopljenega kisika v vodi je bila 84,03%. Zaradi padavin v dneh pred izvedenimi analizami je bila prosojnost vode precej slabša (33 cm). Tudi količina fosfatov je bila precejšnja (0,6 mg/l). Analiza BOD₅ je označila zmerno količino mikroorganizmov v vodi (2 mg/l); pH vrednost vode je bila 7, kot znak nevtralnega okolja. Ugotovili smo srednjo prisotnost fekalno koliformnih bakterij (74 kolonij v 100 ml rečne vode).

NEKAJ UTRINKOV IZ DNEVA NA SOČI

Analiza fosfatov v rečni vodi

Filtracija rečne vode za mikrobiološko analizo

Meritev prosojnosti vode

Analiza BOD₅

*Fekalno koliformne bakterije
in selektivna gojišča*

Zaključna skupinska slika

TOLMIN– REKA SOČA

Koordinate: **46,173N 13,740E**

Višina: **201 m nmv**

Vremenske razmere: **oblačno**

Temperatura zraka: **10°C**

Opomba: **predhodno zelo sušno obdobje**

DAN NA SOČI

8. 3. 2023

RAZPREDELNICA Z DOBLJENIMI REZULTATI

parametri	vrednost	kazalec (Q)	teža	Q* teža
Razlika v temperaturi (°C)	0	92,5	0,1	9,25
Raztopljeni kisik (mg/l)	12			
Nasičenost(%)	100,84%	99	0,17	16,83
BOD ₅ (mg/l)	2	88	0,11	9,68
pH	7	89,5	0,11	9,845
Nitrati (mg/l)	1,32	94,5	0,1	9,45
Fosfati (mg/l)	0,5	56,5	0,1	5,65
Prosojnost (cm)	>150	97	0,08	7,76
Skupne trdne usedline (mg/l)	200	73	0,07	5,11

parametri	vrednost	kazalec (Q)	teža	Q* teža
Fekalne koliformne bakterije (kolonije 100 ml)	37	57,5	0,16	9,2
MNENJE				82,775
				DOBRO

V sredo, 8. marca 2023, so **učenke in učenci 2. A in 2. K naše šole** izvedli v sklopu tedna šole v naravi, ki ga organizira dom Soča Centra šolskih in obšolskih dejavnosti v Tolminu (Slovenija), kemijske in mikrobiološke analize vode reke Soče. Skupino učenek in učencev sva vodila profesorja Daniela Guglielmi in Franc Biancuzzi ter učiteljica Mojca Rutar, ki poučuje v domu Soča v Tolminu. Za izvedbo rečnih analiz smo izbrali sotočje Soče in Tolminke. Analize smo izvedli okoli 12.30. Lepo se zahvaljujemo ravnatelju doma Soča Tomažu Kraglju, da nam je omogočil izvajanje projekta v domskih prostorih in da so nam z domskim kombijem peljali vso opremo do sotočja reke Soče in Tolminke ter nazaj v dom Soča.

Učenke in učenci so bili porazdeljeni v različne delovne skupine, tako da so pridno, marljivo in z velikim navdušenjem lepo izvedli analize.

Prisrčna zahvala gre tudi naši ravnateljici Večstopenjske šole Vladimir Bartol, dr. Carolini Visentin, ki nam je omogočila to izkušnjo in neprestano podpira ta projekt.

Kemijska analiza fosfatov

Analiza nitratov

Splošna ocena analiz reke Soče v Tolminu je bila (kot je razvidno iz razpredelnice): 82,775.

Nasičenost raztopljenega kisika v rečni vodi je bila odlična (100,84%). Tudi prosojnost vode je bila odlična, saj je bila večja od 150 cm. pH vrednost je bila 7 (nevtralnno okolje).

Količina nitratov je bila v mejah normalnosti (1,32 mg/l). Količina fosfatov pa je bila dokaj izrazita (0,5 mg/l). Analiza BOD₅ je pokazala normalno stanje v vodi s svojima 2 mg/l porabljenega raztopljenega kisika v petih dneh s strani mikroorganizmov.

Mikrobiološka analiza fekalno koliformnih bakterij je vsekakor pokazala prisotnost v rečni vodi 37 kolonij v 100 ml vode. Skupna količina trdnih delcev je bila v mejah normalnosti (200 mg/l).

Analiza raztopljenega kisika

Analiza BOD₅ je pokazala normalno stanje v vodi s svojima 2 mg/l porabljenega raztopljenega kisika v petih dneh s strani mikroorganizmov.

Mikrobiološka analiza fekalno koliformnih bakterij je vsekakor pokazala prisotnost v rečni vodi 37 kolonij v 100 ml vode. Skupna količina trdnih delcev je bila v mejah normalnosti (200 mg/l).

Analiza prosojnosti vode

Mikrobiološka analiza fekalno koliformnih bakterij

Učenci 2. A in 2. K razreda so rezultate analiz reke Soče predstavili na zaključni prireditvi projekta **Soča zeleni koridor**. Na trgu Evrope med obema Goricama so 4. maja z učenci ostalih nižjih in višjih srednjih šol predstavili značilnosti analiziranih voda.

A day in Gorica

On the 4th of May we went in Gorica with the 2nd class from Sv. Ivan. We had to do a presentation about the river Soča/Isonzo.

We met at the train station in Triest at 7.10 a.m. We took the train at 7.30 a.m. I sat with Tiziana, Alice and Karen. We arrived in Gorica at 8.30 a.m. First we had to meet another school so we walked until we saw them. Next we arrived to the square where we ate a snack. I was a little annoyed by the heat but the problem was that there were no trees in the square so we had to look for some shade. After the snack we had some free time while they had to set up everything.

*During the presentation
about the river Soča/Isonzo*

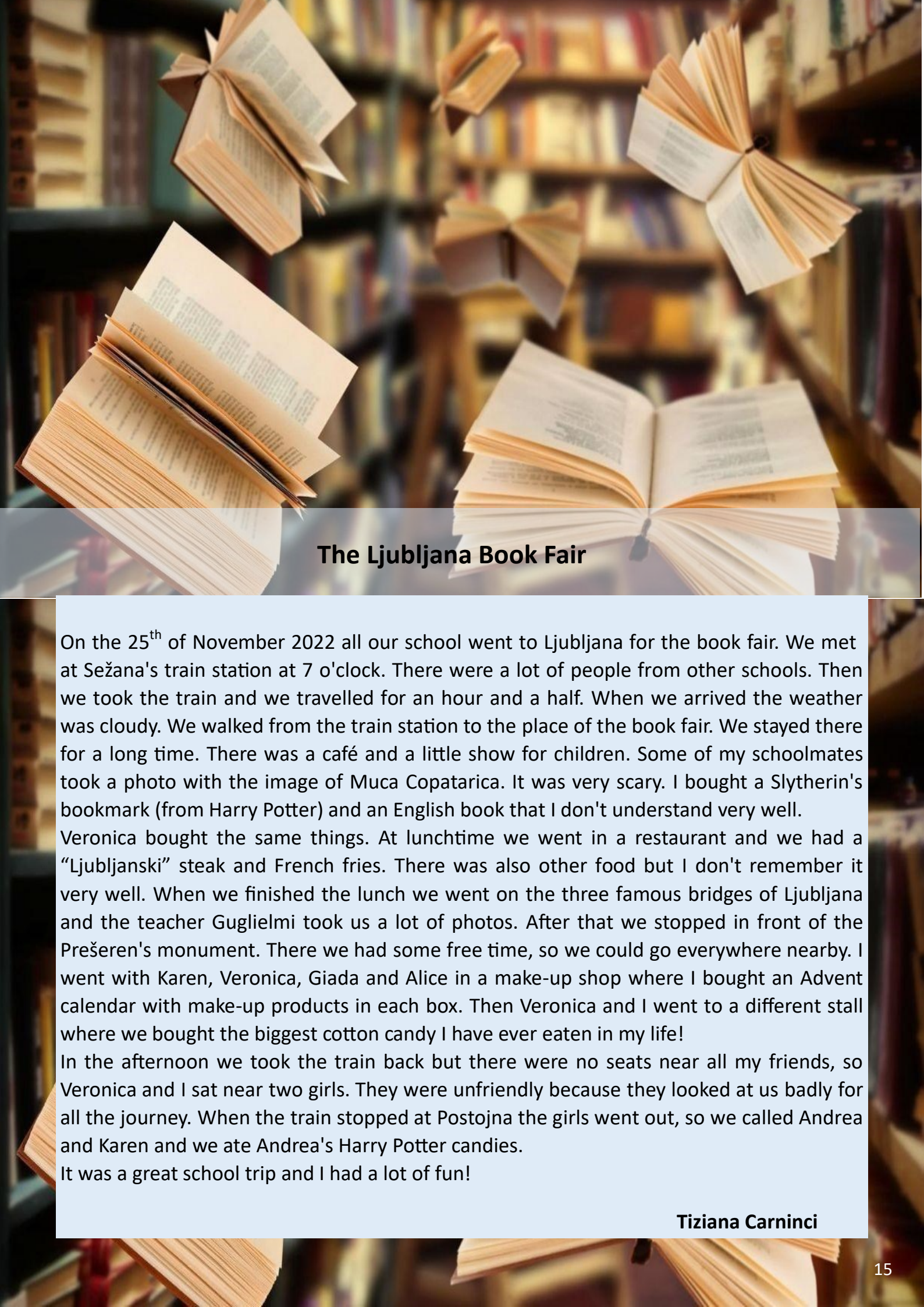
When the meeting started we had to wait near our banner but it was so hot that me and my five friends were all squeezed together trying to stay in the banner's shade. After hours of waiting the meeting finally ended and we ran under the trees. We had another few minutes free and then the Italian school that we met before walked us on a tour of the city. They sometimes stopped to say something about the city.

Finally we walked to the castle. The uphill walk was quite tough but when we arrived on the top there was a beautiful garden and a breathtaking view. Then we ate lunch and we had again some free time and then we went back to the train station. The train was unfortunately even hotter than the square before and the fun part was that we all needed some fresh water because we all ran out of it but the water from the sink was undrinkable.

Beside the heat I had a really good time, first of all, thanks to my friends and also thanks to the tour of Gorica that was quite interesting.

Veronica Milani

The Ljubljana Book Fair

On the 25th of November 2022 all our school went to Ljubljana for the book fair. We met at Sežana's train station at 7 o'clock. There were a lot of people from other schools. Then we took the train and we travelled for an hour and a half. When we arrived the weather was cloudy. We walked from the train station to the place of the book fair. We stayed there for a long time. There was a café and a little show for children. Some of my schoolmates took a photo with the image of Muca Copatarica. It was very scary. I bought a Slytherin's bookmark (from Harry Potter) and an English book that I don't understand very well.

Veronica bought the same things. At lunchtime we went in a restaurant and we had a "Ljubljanski" steak and French fries. There was also other food but I don't remember it very well. When we finished the lunch we went on the three famous bridges of Ljubljana and the teacher Guglielmi took us a lot of photos. After that we stopped in front of the Prešeren's monument. There we had some free time, so we could go everywhere nearby. I went with Karen, Veronica, Giada and Alice in a make-up shop where I bought an Advent calendar with make-up products in each box. Then Veronica and I went to a different stall where we bought the biggest cotton candy I have ever eaten in my life!

In the afternoon we took the train back but there were no seats near all my friends, so Veronica and I sat near two girls. They were unfriendly because they looked at us badly for all the journey. When the train stopped at Postojna the girls went out, so we called Andrea and Karen and we ate Andrea's Harry Potter candies.

It was a great school trip and I had a lot of fun!

Tiziana Carninci

Nabiranje oljk in predelava olja

Besedilo in fotografije: Carlo Lovero

KDO Mi, učenci drugega razreda Prvostopenjske srednje šole sv. Cirila in Metoda na Katinari, smo pobirali oljke. Pomagali so nam profesorji in šolska pomočnika.

KDAJ 10. novembra smo podaljšali odmor, da bi skupaj pobirali oljke. Po pouku pa je šla naša profesorica do Kmetijske zadruge v tržaški obrtni coni, kjer so iz oljk predelali olje.

KJE Na šolskem dvorišču raste veliko dreves. Med temi je je tudi oljka. Zato smo se zmenili, da pripravimo oljčno olje.

KAJ Nabrali smo zelene in črne oljke. Nastalo je olje iz vrste belica. Organizirali smo še pokušnjo našega olja, na katero smo povabili tudi učence in profesorje ostalih razredov.

KAKO Med odmorom smo se lotili dela. Z rokami smo s pomočjo lestve nabrali oljke in jih zbrali v posodo.

KOLIKO Nabrali smo tri kilograme oljk, iz katerih smo pridobili pol litra oljčnega olja.

KAKSNO Olje je bilo po vonju dobro, ko pa smo ga okusili, se nam je zdelo malo grenko.

KAMENTON

Učenci iz obeh šol so se v soboto, 6. maja, udeležili maratona suhozidne gradnje Kamenton 2023 v Kostanjevici na Krasu. Na dogodku je sodelovalo 95 učencev iz različnih šol s tržaškega in slovenskega Krasa, ki so od 8.30 do 18.30 obnovili star podporni zid v bližini tamkajšnje osnovne šole.

Na posnetku udeleženci zadnje izmene PSŠ Iga Grudna iz Nabrežine ter PSŠ sv. Cirila in Metoda s starši in mentorji.

ŠOLSKA IZMENJAVA Z BREZMEJNO SLOVENŠČINO

Učenci Prvostopenjske srednje šole sv. Cirila in Metoda smo v Radovljici odkrivali šolstvo, kulturo in zgodovinske koticke

Ne vsi vedo, da je v Radovljici na Gorenjskem tako velika šola, ki jo obiskuje okrog tisoč učencev.

13. decembra smo učenci tretjih razredov matične šole od Svetega Ivana in podružnične šole s Katinare to šolo obiskali. Navsezgodaj smo se zbrali na avtobusni postaji v Sežani in se od tam odpeljali do OŠ Antona Tomaža Linharta, kjer sta nas sprejela ravnatelj Boris Mohorič in učiteljica Ana Brejc, vodji projekta Brezmejna slovenščina, ki temelji na spoznavanju Slovencev v Italiji ter povezovanju le te z matičnim narodom. V sklopu projekta smo obiskali radovljiško šolo, spoznali tamkšnje učence in z njimi sledili pouku.

Po manjših skupinah so nam devetošolci razkazali šolo, nato smo prisostvovali različnim učnim uram. Ugotovili smo, da ima vsak razred glavno učilnico, a poteka pouk vsako uro v drugi učilnici. Prostorov na šoli je res veliko, saj ima kar štiri telovadnice in celo eno s plezalno steno, pa tudi dobro opremljeno knjižnico in veliko dvorišče s pravim atletskim stadionom. Tam smo se pred kosilom udeležili orientacijske igre in občudovali, kako nas obdajajo zasneženi vrhovi.

Med poukom v radovljiški šoli

Ena izmed štirih telovadnic

Popoldne smo se napotili v srednjeveško mestno jedro. Šli smo skozi Grajski park, kjer stoji spomenik padlim v Narodnoosvobodilnem boju. Na osrednjem trgu vsako pomlad poteka znani Festival čokolade. Do Linhartovega trga smo prispeli skozi nekdanje jarke, ki so jih izkopali za časa turških vpadov. Opaziti je bilo, da so se Turkov uspešno branili tudi s pomočjo širokega in visokega obzidja.

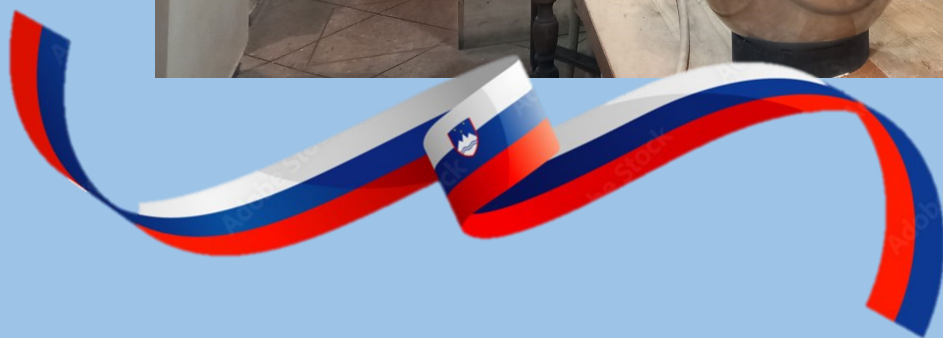
Na trgu je našo pozornost pritegnil vodnjak. Zgradili so ga v spomin Josipini Hočevalar, podjetnici in mecenki, ki je v 19. stoletju krepko pripomogla k temu, da se je lahko res vsak otrok šolal. Tudi lepo obnovljene zgodovinske stavbe, ki gledajo na trg (nekatero segajo celo v 17. stoletje), so prevzele našo pozornost. Grbi in drugi simboli nad velikimi vrati so nas nagovarjali in nam pripovedovali, kdo je nekoč živel tam. Med temi še danes stoji tudi rojstna hiša zgodovinarja in dramatika Antona Tomaža Linharta.

Ogled zgodovinsko in kulturno bogatega mesta smo zaključili v stari delavnici znamenitih lectovih src, to je okrašenih in pisanih medenjakov, kjer so prvi piškot spekli v daljnem letu 1766 in kjer so nas pogostili s tradicionalnimi sladicami. Šolska izmenjava pa se ni tu zaključila, saj so nas sami učenci iz Radovljice obiskali 1. junija v Trstu.

Učenci tretjih razredov s Katinare in od Sv. Ivana

V delavnici dobrot

Jaz nimam veliko težav s slovenščino, čeprav nekaterih besed še vedno ne znam in jih ne razumem.

V moji družini oba moja starša govorita slovensko, boljše pa govori moja mama. V moji družini samo slovensko govorijo moji nonoti s strani mame, dvojezični pa so moj stric, teta, sestrična in bratranec po strani mame in tudi moja mama.

Moj oče govori pretežno italijansko, tako kot tudi moj stric, teta in bratranec po njegovi strani. Z mamo govorim slovensko, z očetom italijansko in včasih za vajo tudi angleško.

Moja mama pravi, da ne znam dobro govoriti slovensko, ampak, če bi že znala vse, mi ne bi bilo treba hoditi v šolo. Slovenščina mi je tudi všeč, ker je moj oče rekel, da mi bo poznavanje sklonov pomagalo pri latinščini.

Všeč mi je učiti se slovensko, ker znam en jezik, ki ga skoraj nihče ne pozna in ne razume in zaradi tega poznam en jezik več kot drugi ljudje.

V razredu se pogovarjam mešano, nekaj rečem v slovenščini, nekaj v italijanščini. Včasih pa govorim v italijanščini in ko mi ne pride na misel nek izraz ali neka beseda, jo povem v slovenščini. Dogaja pa se tudi obratno.

V šoli ne govorimo vsi vedno slovensko, zato bi jaz predlagala nekaj idej, tako da bomo več govorili slovensko.

Prvi predlog je ta, da bi šli na zeleni teden, ker poleg tega, da je zabavno in poučno, bi morali govoriti samo slovensko.

Drugi predlog je ta, da bi lahko vsak dan nagradili učenca (v 3. razredu), ki je najbolj in najlepše govoril slovensko; nagradili bi ga lahko z bombonom ali čokoladico.

Tretji predlog je ta, da gremo na daljše izlete v Slovenijo.

Četrty predlog je ta, da vsak dan pet minut šolske ure slovenščine namenimo temu, da se pogovarjamo po slovensko. V razredu s sošolci bi se lahko pogovarjali o sodobnih temah.

To so moji predlogi in za nekatere bi res rada, da bi se uresničili, npr. izleti v Slovenijo in to, da namenimo čas pogovoru v slovenščini.

Melissa Bognolo

SLOVENSKI LOMILCI JEZIKA
zbrali učenci drugega razreda

Pešec pešači čez cesto.

Če čebela ne bi če imela, bi bila čebela bela.

Pazi se, pazi, da te Pazi ne opazi. Če te Pazi opazi, se pazi.

Če čebula ne bi če imela, bi bila čebula bula.

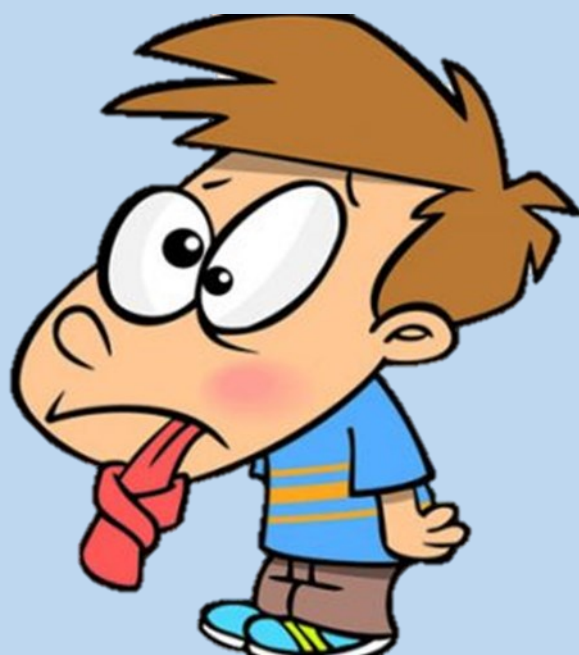
Riba reže raci rep.

Riba rada ropa reko.

Na kal' pr' kralj' so kravo klal'.

Težko je ščistiti pešča s cestišč.

Od Ježce čez cesto do Stožce po rožce.

KATINARSKI LOMILCI JEZIKA
sestavili učenci prvega razreda

Franček in Fran frfotata s frfluti nad Frnedom. (Gaja in Matteo)

Žaba in žabec z žago žagata žogo. (Veronika in Kevin)

Šilček šili ošiljen svinčnik. (Alice in Isabel)

Tiger tigr trga sredi trga. (Alice in Isabel)

Stara brada rada pere. Stara glava rada bere. (Keily in Daniele)

Misli o ljubezni

*Ljubezen je svet,
v katerem živimo.*

*Ljubezen je sreča,
za katero hitimo.*

*Ljubezen je lahko bolezen
ali pa veselje.*

*Ljubezen ni ogenj poln iskric,
ljubezen je polje polno cvetlic.*

*Brez ljubezni je vse težko storiti,
saj rabimo osebo, ki ti pomaga težave rešiti.*

*Z ljubeznijo je vse mogoče storiti,
dovolj, da si jo znaš pridobiti.*

Alma Polita

*Ljubezen,
ta sladka bolezen.*

*Dam ti poljubček,
daš mi poljubček,
to je ljubezen.*

*Mislím samo nate,
misliš samo name,
to je ljubezen.*

Mitja Marcon

Likovni izdelek: Erazem Golob

Poezije

Misli o ljubezni

*Ljubezen, ljubezen,
kako sem nate jezen.*

*Ljubezen, ljubezen,
raztrgala si mi srce,
ne vem kdaj, ne vem kje.*

*Ljubezen, ljubezen,
povejmi zakaj,
je v srcu pravi direndaj.*

*Ljubezen, ljubezen,
rad bi vedel kdaj,
bom se spet vrnil nazaj.*

Federico Carlini

*Moja drobna ljubeča
velika sreča.
Čudna jeza,
kakšna sreča.
Čudno je,
briga me
in te!*

Patrick Vodopivec

Narava

Narava, veliko zelenja,
saj vem.

A v resnici,
je dosti več za tem.

Pomisli na jezera,
reke, planine,
travnike, jase, slapove, ravnine, tudi puščave,
savane, kotline.

Pa spomni se
živali na njih.

Vse lahko slišiš,
če si le tih.

Ko noč se
na gozdove spusti,
bodi gotov,
da ne spijo vsi.

Sove, netopirji
se zdaj prebudijo.

Ko drugi počivajo,
oni bedijo.

Pa še majhne žival'ce,
ki mrgolijo, letijo.

Tudi one so važne,
ker ravnovesje držijo.

Prav tako v morju
dosti je življenja.

Na morskem dnu pa
ne primanjkuje zelenja.

Poglej delfine,
pametne, igrive.

Po vodi divjajo
kot konji brez grive.

Dihaj zrak,
tako čist in svež.

Čuti kapljice na koži,
ko pada dež.

Potem so tu
še letni časi.

Hvala njim
se nihče ne dolgočasi.

Kot prva v letu
nas zima obišče.

Vsak si pred belo obleko zatočišče
poišče.

Nihče ne zine,
počivajo vsi,
zakaj se malo
ne uležeš tud' ti?

Ko pride pomlad
in se odeja tali,
prav res imajo
se radi vsi.

Metulji pisani
v parih letijo,
ptički živahni
duete žvrgolijo.

Toplo poletje
s kuščarji na skalah, s ponosnimi galebi, ki
letijo pri obalah.

Lastovke
po zraku frčijo
in žuželke
za ta male lovijo.

Pride jesen,
nebo je sivo,
listje po tleh,
v Münchnu pa pivo.

V tem času zaloge
zbirajo vsi,
ker zima že spet
pred vrati stoji.

Vidiš torej,
narava je čar.
Čuvajmo jo,
ker naš največji je dar.

Aleš Ricciato

Likovni izdelek: Victor Cosma

Rrrrok in žoga

Rrrrok v rrrrokah ima rrrrdečo žogo.

Brrrcne jo z desno in levo nogo,

brrrcne jo zelo visoko.

Kakorrrr zvezda rrrepatica

leti po zraku in to je rrrresnica!

A brrrcne jo tako močno,
da vdrre v sosednje okno.

Slišijo se krričeči glasovi
in iz okna se ozrrre jezen obrraz.

Rrrrok postane bled in rrreče:
»NISEM BIL JAZ!!!«

Veronica de Crignis

Likovni izdelek: Petra Zennaro

RRRRADOVEDNA RRRIBA

Rrradovedna rriba v morrrju plava,
rrribič je rribo ujel
in veselo zapel.

V vrrrč
rribo je dal
in žarrrr prrrižgal.

Rrradovedna rriba je iz
vrrrča skočila
in rribiču
»Adijo!«
zavpila.

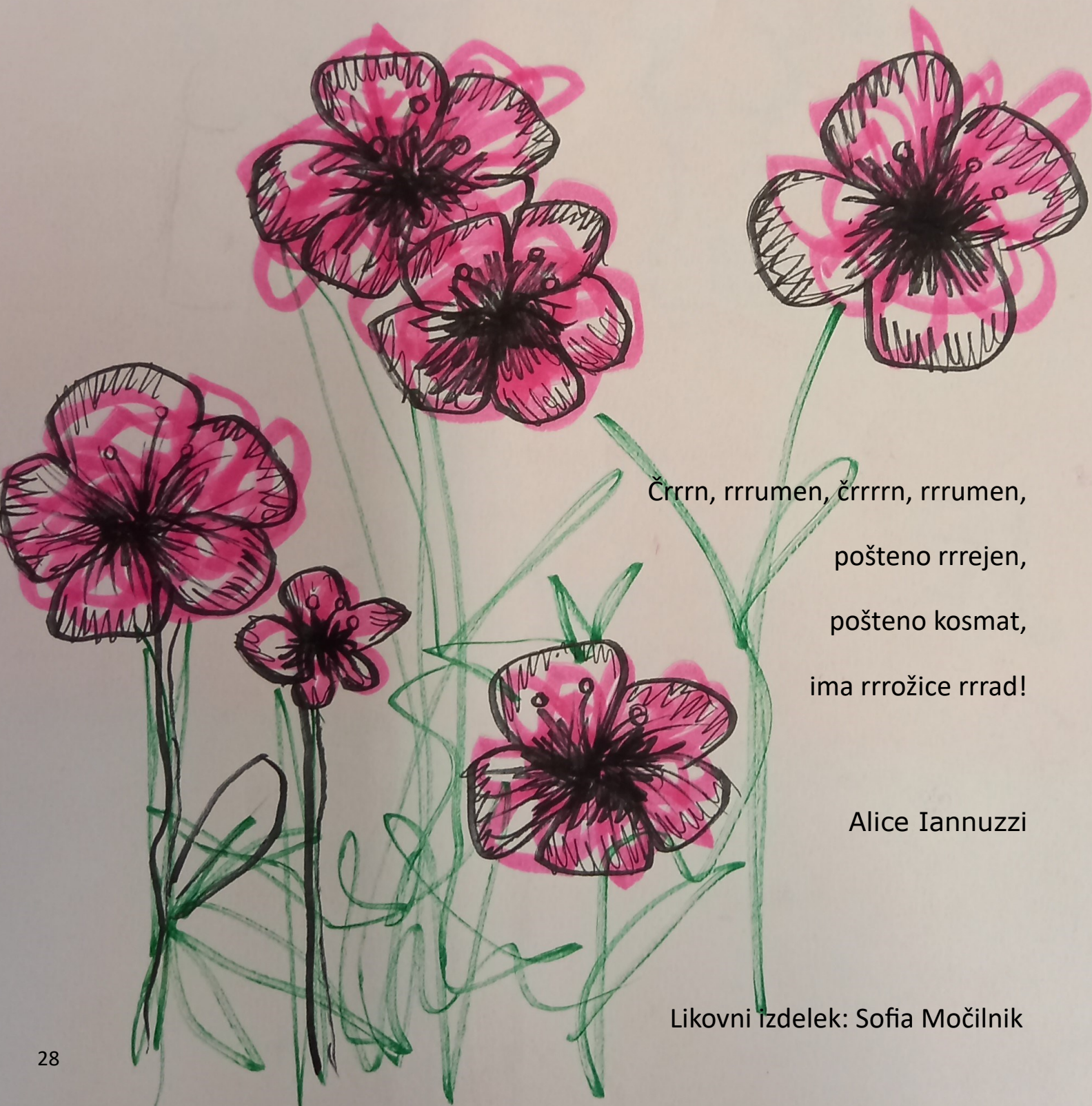
Kevin Gregori

Ribice: Licia Manzin

ČMRRRRRLJ

Črrrn, rrrumen, črrrn, rrrumen,
pošteno rrejen,
pošteno kosmat,
ima rrožice rrad!

Alice Iannuzzi

Likovni izdelek: Sofia Močilnik

Zajec in lisica

Zajec se je pripravljaj na zimo ter nabiral hrano, s katero se bo preživil čez zimo.

Ko se je zajček zatopil v svoje delo v gozdu, ga je lisica tako spretno ulovila, da so se odpadli listi kar razpršili povsod naokoli. Zajec se za par sekund ni zavedal, kaj se dogaja, nazadnje je le izrekel: „Izpusti me!“ Lisica se ni brigala zanj, dokler ni zajec tako cvilil in se upiral, da se je lisica predala. Vprašala je: „Kaj je? Rabim hrano za zimo, kaj bom jedla, ko ničesar ne bo? Sneg bo prekril vse in jaz ne bom ničesar videla.“

Zajec je malo gledal naokoli in rekel: „Jaz enako, kaj misliš ti, kaj bom jedel pozimi?“

Lisica je napeto razmišljala in nazadnje izgovorila: „Ti si nabiral mojo hrano, pa ne bi smel.“

Zajec ji je odvrnil: „Saj to ni tvoja hrana, od vseh je v gozdu in jaz sem jo našel prvi, zato sem jo tudi nabiral za zalogo.“

Lisica je bila tako jezna, da ni vedela, kaj storiti in za izgovor rekla: „Zajček, ti si tako prijazen, kaj če bi mi povedal, kje je dobra hrana in kje je največ dobim, pa te izpustim!“

„Ha“, je rekel zajček in si mislil: „To pa bo boljše, kot da trpim. Dobro, kar pojdi za mano in glej, da ni volka ali medveda.“

„Dobro!“

Hodila sta po pravilni poti. Lisička je bila že utrujena in zato pri zajčku poizvedovala: „Koliko še?“

Nato je zajček izgovoril: „Tukaj sva! Tukaj je zdaj največ hrane in zelo je okusna!“

Lisici so kar zažarele oči, ker je zgledalo vse tako sočno in okusno in ni ji bilo žal, da je morala hoditi tako dolgo in je rekla: „Zdaj zajček pa lahko greš, izpustim te!“

Zajček je bil zadovoljen, da ne bo na seznamu za zimsko jed, lisica pa še bolj zadovoljna, ko bo imela celo zimo sočno, okusno hrano.

KONEC

Hana Šuc

Ogled sežigalnice

V ponedeljek, 6. februarja 2023, so učenci 3. K v okviru okoljske vzgoje obiskali sežigalnico v ulici Errera. V spremstvu izvedencev so spoznali delovanje sežigalnice in pot mešanih komunalnih odpadkov.

Topli plini, ki nastajajo pri izgorevanju, segrevajo vodo. Ta se spremeni v paro, ki poganja turbine. V turbinah se energija spremeni v električno energijo.

Odpadke pripeljejo s kamijoni, jih stehajo in jih odvržejo v globoko jamo, ki meri 10.000m³. V kontrolni sobi, kjer računalniško nadzorujejo celotno delovanje sežigalnice, upravljajo žerjavi, ki odlagajo odpadke v peč.

V peči se odpadki sežigajo pri temperaturi od 900°C do 1050°C

Strupeni plini dospejo do filtrov, ki zaustavijo strupen prah.

Očiščeni plini nadaljujejo pot do ozračja po 100m dolgem dimniku.

Strupene pline dodatno očistijo s kemikalijami.

Videokamera, ki povezuje kontrolno sobo z notranjostjo sežigalnice

Kontrolna soba

V sežigalnico dospejo odpadki iz naše dežele in iz nekaterih krajev

Pepel, ki nastaja pri izgorevanju, uporabljajo za cementne elemente, ki jih vidimo na avtocestah.

Ostanke strupenega prahu odpeljejo v Nemčijo, kjer jih zakopljejo v zapuščenih rudnikih.

Plakat sta pripravili:

Petra Furlanič in Licia Manzin

SEŽIGALNICA

Sežigalnica Errera je nastala leta 2000, čeprav je prva sežigalnica v Trstu bila zgrajena leta 1915. Sežigajo predvsem mešane odpadke iz Furlanije - Julijske krajine in Benečije, majhne količine pa tudi iz drugih italijanskih dežel. Deluje 24 ur na dan skozi celo leto. Njeno delovanje omogočajo trije ločeni sistemi, ki lahko delujejo tudi, če se eden izmed njih pokvari. **Sežigalnica je zelo pomembna, saj nam daje 25% električne energije.**

Če sežigalnic bi ne bilo, bi odpadke dajali na odlagališča, ki so pri nas prepovedana zaradi apnenčastih prepustnih tal.

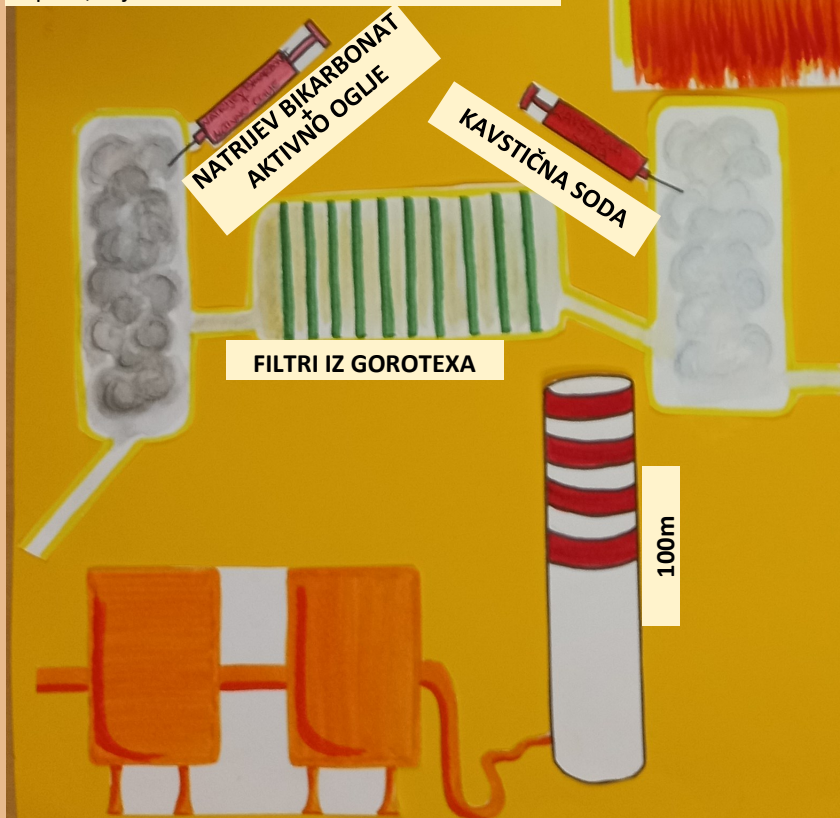
PRVI DEL

Preden kamijoni pripeljejo v sežigalnico, jih stehtajo in pregledajo, da med odpadki ne bi bilo radioaktivnih snovi. Nato odpadke odvržejo v zbirno jamo, ki je velika 10.000m³. Iz jame z žerjavi prenesejo odpadke v peči. Tu se pri zelo visokih temperaturah (od 900°C do 1050°C) popolnoma razgradijo. Pri razgradnji nastajajo kisli plini in pepel. Pepel uporabljajo pri izdelavi elementov new jersey, to so cestne betonske zapore, ki jih vidimo na avtocestah.

TURBINA

S toploto, ki nastaja pri izgorevanju odpadkov, segrevajo vodo. Ta se pretvori v paro, ki poganja turbine. V turbinah se kinetična energija pretvori v električno.

FILTRI IZ GOROTEXA

NATRIJEV BIKARBONAT
AKTIVNO OGLJE

KAVSTIČNA SODA

100m

DRUGI DEL - FILTRACIJA PLINOV

Iz peči dospejo plini preko cevi v del sežigalnice, ki je namenjen čiščenju plinov. Najprej se tem plinom dodaja natrijev bikarbonat in aktivno oglje, ki uničujeta kisle snovi. Nato plini preidejo skozi filtre iz gorotexa, ki zadržujejo najbolj drobne delce prahu. Nazadnje plinom dodajo kavstično sodo, ki odstrani še zadnje preostale delce prahu in kisle snovi. Tako očiščene pline segrevajo do 120°C in skozi 100m visok dimnik spuščajo v ozračje.

Plakat so pripravile:

Sofia Lo Vecchio, Sara Olivo in Petra Zennaro

THE **3 R**s: REDUCE, REUSE AND RECYCLE

Do you follow the 3 Rs?

What things do you reduce, reuse and recycle at home or at school?

I use reusable bottles for water. I use a smaller quantity of plastic bottles and less plastic. I use paper for writing or printing on both sides. In my home I have a bin for plastic, a bin for paper and one for glass and I recycle everything I can. I go to the shop with my bag and I don't buy plastic bags. We reduce the quantity of plastic.

Alma Polita

At school I write and draw on both sides. I go to the shop and I buy plastic bottles but I refill many times. When I buy a new notebook I use it also next year. When my clothes are small I reuse the material and I make a new bag or pencil case or I give it to other people.

Hana Šuc

I refill plastic bottles again and again. We reduce the toxic pollution and add filters. If you go shopping or to school everywhere take your bike! You can reuse egg boxes to put flowers in it. Recycle paper, plastic, clothes....Make new from old! I can reuse things and I can also buy just what I need. I use paper on both sides. I can put rubbish in the correct bin. With recycled paper we can make a newspaper.

Adrijan Ricciato

I can reduce by buying only what we need and not buying things we don't need. We can reduce by using our own refillable bottle and not buying always a new one.

I can reuse a piece of paper two times to write or draw. I can refill a pen if it's out of ink. I can reuse a small and used rubber eraser and not buy a new one.

I can recycle the water that I had at school and give it to the flowers. I can recycle a rope for a lot of things. I can recycle a sock with a hole in it.

When you are shopping think twice before you decide to buy something and think if you really need it!

Timo Smotlak

Don't go to school by car. Go on foot! Recycle plastic bottles. Don't use plastic bottles and throw them away. Use steel bottles and refill them!

I can use less plastic. I reuse bottles, jars, plastic bags.... I give my clothes to my cousins. I have separate bins for plastic, glass and paper.

David Kits Nieuwenkamp

I can reduce my pencils at school, paper for writing and drawing and my clothes. I can reduce plastic packaging. I don't use so much water and soap to wash my hands. I can be less time under the shower, so I can reduce water.

I can reuse paper at school. I can write on the clean side of printed paper. I reuse finished glue to put in ink bottles. I can recycle old clothes to make a cloth. I reuse paper from old notebooks and I reuse old pencils. I don't use plastic bottles but bottles for many uses. I reuse plastic bags. I reuse water for cooking for plants.

I can recycle plastic, paper, glass and aluminium.

Nina Ferluga

I reduce things I waste by using both sides of paper and by throwing exercise books away and use it every year. We can reduce at minimum plastic bags.

I can reuse things at school by using cardboard and paper more and more times. We can reuse old books.

I can recycle things at home by throwing things in the right bin. I don't throw away paper that I can use for drawing. We can recycle glass bottles.

Nadan Mohorovičič, 1A

6.3.- 10.3.

ZELENI TEDEN V TOLMINU

2.A in 2.K

Šola v naravi? Lepa izkušnja!

Šola v naravi je bila zame enkratna, istočasno pa nova in zanimiva izkušnja. Gojil sem stara in ustvaril tudi nova prijateljstva s sovrstniki matične prvostopenjske šole pri Sv. Ivanu. Nekateri so bili sicer bolj prijazni, drugi pa manj.

Naučil sem se predvsem pospravljanja svojih stvari, saj sem ponavadi zelo neurejen in je zato mama tudi večkrat huda. Naučil sem se tudi veliko zanimivih stvari o živalih, rastlinah in predvsem o kačah.

Profesorica nam je tudi prinesla dve kači in enega kuščarja in sem tako odkril, da niso vse kače nevarne. Analizirali smo tudi čistočo reke Soče, s pomočjo različnih eksperimentov, ki nam jih je razložil profesor. Ugotovili smo, da je reka Soča precej čista. Potem smo igrali kviz, ki se mi je zdel zelo zabaven, čeprav marsikaterega odgovora nisem poznal.

Po zelenem tednu sem se počutil boljše, saj smo veliko časa preživeli v naravi, hodili smo na pohode po gozdovih in obiskali čudovite kraje, kot so na primer Tolminska korita, Kozlov rob, obrečje reke Soče itd. Bolje sem spoznal tudi mesto Tolmin in njegovo zgodovino, zahvaljujoč se orientingu in muzeju. Mislim, da smo se v šoli v naravi naučili toliko kolikor v enem šolskem tednu.

Carlo Lovero

Na avtobusu

V ponedeljek, 6. marca, smo se odpravili proti Tolminu. Z avtobusom smo se odpeljali ob 7.45. Sedli smo in začeli uporabljati pametne telefone. Nekateri, tudi jaz, smo poslušali glasbo in nekateri so igrali Cash of Clans. Nekateri so doma vzeli čipse in druge prigrizke.

Ko smo se ustavili, smo šli na stranišče in si kupili druge sladke in slane prigrizke.

Domov smo spet z avtobusom odpotovali v petek, 10. marca, ob 14. uri. Vsi so poslušali glasbo in uporabljali pametne telefone, nekateri so se tudi fotografirali, ker smo se želeli zabavati.

Ko smo se ustavili, smo imeli na razpolago 30 minut pavze in jaz sem kupil sedem paketov Skittles z Vladimirjem. Ko smo se vrnilo, sem poslušal Pakyja in ne vem, kaj so počeli ostali.

Evan Lorenzi

Prostor in jedi v Tolminu

Na dan, ko smo odpotovali na zeleni teden, sem se zbudila in odšla s katinarsko in svetoivansko šolo. Vozili smo se z avtobusom približno dve uri. Ko smo prišli v Dom Soča, so nas voditelji pospremili v naše sobe, začeli smo spakirati in pripravljati postelje.

Ko sva jaz in Veronica dvignili vzglavnik, sva našli kos toaletnega papirja in druge papirčke. Sobe so bile lepe, ampak problem je bil, da je bilo v eni sobi kar osem postelj.

Težko smo se v njej premikale.

Hrana je bila zelo dobra. Jaz sem vegetarijanka in ni lahko najti nekoga, ki ti vsak dan pripravi vegetarijanske jedi. Ljudje, ki so delali tam, so bili zelo strogi ampak pošteni.

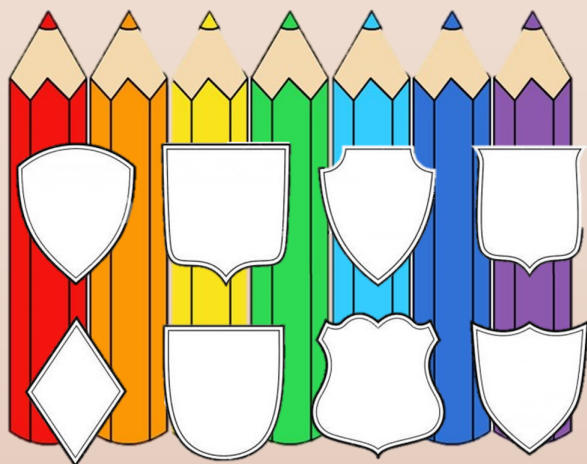
Eva Meng

...naš najljubši prostor sta bila hodnik in stopnišče...

Risanje grbov

Na zelenem tednu smo bili razporejeni po sobah. V naši sobi smo bili: jaz, Vito, Eelis, Manuel, Daniele in Evan. Naši vzgojitelji so nam dali nalogo, da si mora vsaka soba izbrati in narisati svoj grb. Bilo je devet skupin, razporejenih po devetih sobah. V naši skupini smo se takoj strinjali za grb, vsi razen Evana, ki si je želel risati neumnosti. Simbol našega grba izhaja iz športa, s katerim se ukvarja večji del naše skupine. V kolikor igramo košarko, je glavni element košarkarska žoga. Poleg žoge smo v grb vstavili tudi meče, ki naj bi

predstavljali našo moč in borbenost. V grbu so bila vpisana tudi naša imena in letošnja letnica.

Po izbiri grba smo ga morali tudi narisati. Glavni izvajalec risbe je bil tokrat Daniele, ki se je res potrudil, da bi bil naš grb najlepši. Ko smo vse skupine končale risati, smo popoldne predstavili naše delo tako kot vse ostale skupine. Med drugimi mi je bil zelo všeč grb, v katerem je bil glavni simbol smejavček, čeprav se ne spomnim, kdo ga je narisal.

Bila je lepa izkušnja, ker se takega dela nisem nikoli prej lotil.

Peter Chert

Preteklost in okolica Tolmina

Po kosilu v domu smo se odpravili v Tolminski muzej. Za začetek smo si ogledali poročno dvorano in tam poskusili igrati na harmonij. Bilo je zelo težko, saj si moral pedale premikati z nogami in istočasno igrati na tipke.

Roku je to uspelo!

Šli smo v prvo nadstropje in si najprej ogledali piščalko, izdelano iz medvedje kosti. Za tem smo se premaknili v naslednjo sobo in tam smo si ogledali makete prvih tolminskih hiš. Vodička nam je povedala, da v tistem obdobju so iznašli bron.

V nalednji sobi smo videli žare, v katere so dajali mrtvece, veliko nakita in stekla, bolj dodelano hišo in prve pripomočke, izdelane iz kovine.

Nato smo šli v sobo, kjer so nam predstavili staro zimsko hišo, ki so jo odkrili v bližini Tolmina. Šli smo v naslednjo sobo in si tam ogledali krajši film o najpomembnejšem dogodku, ki se je zgodil v Tolminu. To je kmečki upor na Goriškem.

Povzpeli smo se do drugega nadstropja in si tam ogledali črno kuhinjo. Povedali so nam, da je prejela to ime, ker je ponavadi bila črna zaradi dima. V tej sobi so nam pokazali pripomočke, ki so jih uporabljali nekoč ter staro posteljo in mizo za obdelavo lesa. Potem smo vstopili v »ošterijo«, kjer je bila stara blagajna in v zadnjo sobo, in sicer v prostor o drugi svetovni vojni. Tam je bila razstavljena zanimiva slika Toneta Kralja, ki prikazuje problematiko slovenskega naroda med 2. svetovno vojno. Na žalost smo se morali tedaj posloviti in se vrniti v dom.

Giulio Marassi

Tolminska korita

Drugi dan smo si šli ogledat Tolminska korita. Po zajtrku smo se zbrali ob deveti uri v dvorani, kjer so nam vzgojitelji doma razložili dopoldanski program. Vreme nam ni bilo naklonjeno; bilo je vlažno in oblačno. Ob devetih in petnajst smo štartali in prišli do obcestnega zemljevida, na katerem je bila narisana pot skozi Tolminska korita. Med potjo nam je vzgojiteljica povedala, da so večji del pešpoti obnovili in da je pot ob reki še v popravilu. Pred vstopno točko smo se ustavili za malico.

Po cesti nam je vzgojiteljica razložila,

Na Hudičevem mostu

katere vrste rib živijo v reki. Dospeli smo do Hudičevega mosta, od koder je bil lep razgled na korita, ki jih je skozi tisočletja izoblikovala voda. Nadaljevali smo pot do kipa Divje babe, ob katerem nam je vzgoiteljica povedala njeno zgodbo. Malo naprej je bila Dantejeva jama, ki je bila zaprta z ograjo. Povedala nam je, da se jama tako imenuje, ker ko je Dante Alighieri prišel na obisk k grofu, je prav ob vhodu v jamo napisal zadnji del Božanske komedije.

Ob povratku smo se ustavili na pokopališču avstroogrskih vojakov, nato smo se vrnili v hotel.

Pred spomenikom padlih vojakov v 1. svetovni vojni

Daniele Strolego

Svet rastlin in živali

V sredo, 8. marca, smo prva skupina imeli dejavnost po imenu Svet rastlin in živali. Po zajtrku smo se dobili v spodnji učilnici, kjer nam je gospa Polona povedala, kaj bomo naredili najprej in kaj potem. Ko je zaključila, smo šli v sobe, da bi se odpravili in obuli čevlje.

Njaprej smo si ogledali stoletni tulipanovec z veliko luknjo, potem smo šli v park in tam igrali igro o vodji in slepcu. Vodja je slepca peljal do nekega drevesa in slepec je moral razumeti, katero drevo je to.

Peter in Karen z Markom in Pepijem

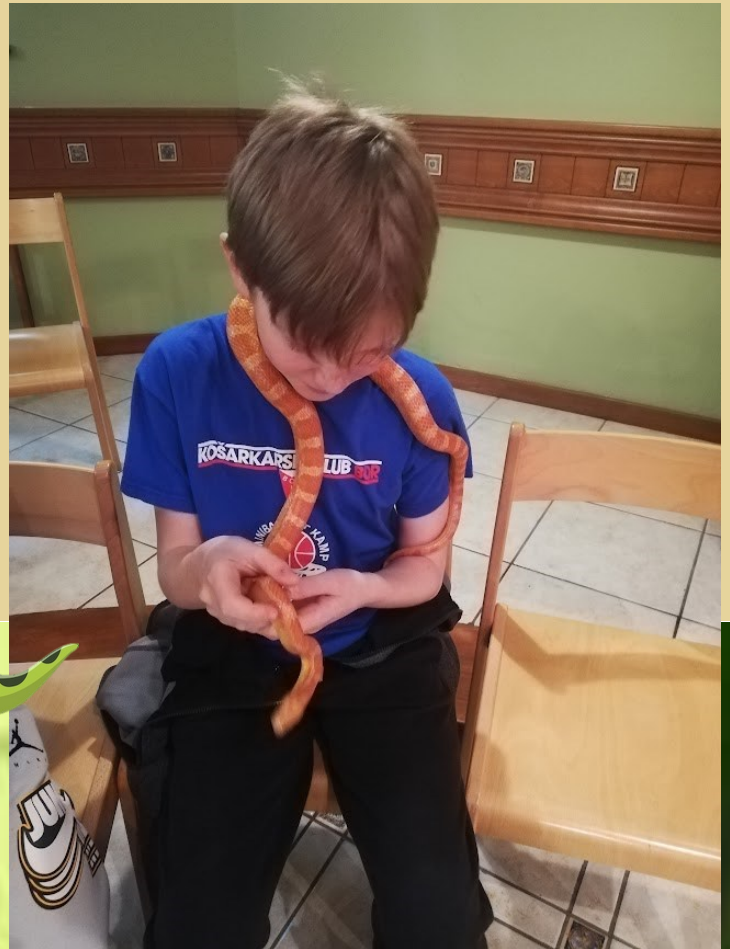

Ko smo prišli spet v dom, nam je Polona razložila nekaj o kačah, na primer to, da imajo več kot 100 zob in da z jezikom vohajo. Ko je zaključila, smo lahko vzeli v roke Gomeza, ki je gepardski kuščar, pitona Pepija in afriško rdečo kačo Marka. Jaz sem Marka držal tudi za vrat.

Andrea Fortuna

Carlo in Marko

Prof. Guglielmi z ....novo ogrlico

Na Soči

Z drugo skupino smo v sredo šli analizirat reko Sočo. V skupini sem bila z Rubenom, Vladimirjem in Veronico. Že v domu nam je profesor marsikaj razložil. Sprehodili pa smo se do reke Soče. Profesor nam je dal vse potrebščine.

Začeli smo z analizo nitritov in nitratov. Najprej smo morali napolniti dve epruveti, eno z rečno vodo, drugo pa z normalno. V rečno vodo smo dodali nek prah. Stresli smo epruveto, morali smo počakati nekaj minut. Potem smo opazili, da se je rečna voda pobarvala v rožnato. Postavili smo epruveto v neko čudno škatlo, v kateri smo morali obračati majhno kolesce in opaziti, kdaj naj bi pridobili isto barvo.

Večkrat smo pogledali v škatlo in končno zagledali rožnato barvo ter določili količino nitratov v vodi. Nitritov pa ni bili v reki, proces je bil pri iskanju nitritov podoben, ampak ne enak. Zelo sem se zabavala in se dobro imela.

Alice Schiulaz

Orientacija po slikah

Ko smo bili v šoli v naravi, smo imeli orientacijo po slikah. To je bila dejavnost, pri kateri smo se sprehajali po Tolminu, iskali zaželjene točke in odgovarjali na vprašanja, ki smo so nam jih postavili. Jaz sem bil v skupini z Evanom in učenko od Sv. Ivana, ki se imenuje Anja.

Veliko odgovorov smo zgrešili, ampak smo se kljub temu zabavali. Vprašanja so bila postavljena na podlagi tega, kar smo videli na posamezni točki, včasih so bila lahka, včasih pa težka. Za nekatere odgovore smo lahko vprašali domačine.

Pređen smo se podali na pot, so nam povedali, da bo nekje na polovici poti hiša, v kateri živi gospod Kos in da nam bo povedal vse odgovore na vprašanja, ki so v bližini njegovega doma. Poleg tega nam je povedal tudi vse odgovore, ki jih je zahtevala neka vaja, v kateri smo morali povprašati domačina, kako se nekatere besede glasijo v tolminskem narečju.

Prehodili smo celo pot v približno eni uri. Lepo je bilo tudi zato, ker so bila vprašanja zelo zvito postavljena, bilo je veliko odgovorov, za katere sem bil gotov, da so pravilni, a so bili napačni.

Mislil, da je bila ta moja najljubša dejavnost, ker sem se zelo zabaval in mi je bila tudi v redu moja skupina.

Lan Grebenšek

Še druga skupina do Tolminskih korit

V četrtek smo z drugo skupino šli na ogled Tolminskih korit. Postavili smo se v vrsto v dvojice, jaz sem bil v dvojici z Vitom. Ko sva prišla v gozd, sva upala, da je pohod pri koncu, pa nisva bila niti še na polovici ... Potem je pot zavijala še navzgor. Mislil sem, da ne bomo nikoli prišli do vrha, ampak smo se tedaj ustavili, da bi končno jedli.

Po malici smo se povzpeli samo še malo, da bi si ogledali Hudičev most. Ko smo se vračali, smo

si ogledali tudi pokopališče padlih v prvi svetovni vojni. Kmalu za tem smo se vrnili v dom.

Manuel Sardo

Zeleni teden: negativne stvari

Ko smo priskele v dom, smo si takoj ogledale sobo, a pod blazinami smo našle smeti. Bilo je tudi umazano in veliko prahu, iz tuša pa je puščalo malo vode. Eva je nehote poplavela stranišče, zato smo poklicale na pomoč čistilko. Ko pa je gospa prišla, stranišča ni dobro počistila.

Hrana ni bila najboljša in večkrat smo jedli juho. Naša soba je bila zelo majhna, s težavo smo se premikale. Ni bilo mi všeč, da smo imeli dejavnosti tudi po večerji, ker sem bila utrujena.

Ostale sobe so bile večje, težava je bila v tem, da smo mi bile v šestih, omare pa nismo sploh uspele odpreti.

Kuharica nas je gledala debelo in enkrat se je ujezila z Evo. A na zelenem tednu v Tolminu smo se tudi zabavali in ga lepo preživel, zato ni bilo tako hudo.

Karen Antonini

Nordijska hoja

Na zelenm tednu smo poleg drugega vadili nordijsko hojo skupaj z vzgojiteljem Tomažem. Najprej smo vadili razne tehnike hoje, nato smo naredili nekaj vaj in tudi igre, ki so bile zabavne, potem smo šoli hodit do reke Soče, kjer smo se ustavili, da bi igrali drugo igro. Po igri smo imeli prosti čas za metanje kamnov v reko. Ob pol šestih smo se vrnili v hotel, kjer smo se odpočili.

Jakob Marzaroli

Kako je nordijska hoja potekala

V četrtek popoldne je bila na sporedu nordijska hoja. Učitelj Tomaž nam je najprej razložil, kako držimo palice in da skakači na smučeh vadijo tudi nordijsko hojo. Nato je vsakemu od nas dal neke čudne rokavice z vrvico, ki smo jo pripeli na palico, tako da bi ostala v vsakem primeru priprta na rokavico. Nato smo se pripravili in odpravili do košarkarskega igrišča, kjer smo vadili hojo.

Najprej smo hodili, nato tekli. Nekateri so imeli težave, a na koncu je vsem steklo. Takoj zatem smo se postavili v dvojice in se šli zabavne igre. Ena izmed iger je bila na primer taka: ko je nekdo spustil palico, jo je moral drugi, ki je bil nekaj metrov stran, uloviti, preden bi palica tikala tla. Po igrah, smo šli hodit.

Hodili smo ob cesti in prispeli do pokopališča, od tam nas je ozka pot vodila do brega reke Soče. Tam smo imeli prosti čas in smo metali ploščate kamenčke v vodo tako, da so se večkrat odbijali nad vodo. Kmalu za tem nas je učitelj poklical v krog, da bi se igrali.

Moja najljubša igra je bila ta: vsak je držal palico pred seboj in ko je učitelj rekel »levo!« smo se morali vsi premakniti levo ter uloviti sosedovo palico. Jaz sem bila skoraj takoj poražena, a je bilo vseeno zabavno. Imeli smo še pet minut prostega časa in Andreov kamenček je nad vodo poskočil kar šestkrat! Potem smo se vrnili v dom, kjer smo imeli večerjo in disko.

Tiziana Carnici

Nordijska hoja ob Soči

Disko ples

Ko smo bili v šoli v naravi v Tolminu, smo za zadnji večer, v četrtek, imeli zabavo. Zjutraj, med zajtrkom, nam je profesor naročil, naj pripravimo ples, izberemo eno pesem ali nekaj zabavnega, da bi v skupinah predstavili svoje sobe.

Skupaj smo si izmislile nekaj, kar je lahko bilo malo smešno, a ker smo se premalo pripravile in so se moje prijateljice nenehno smejale, se ni razumelo nič in torej se ni nihče smejal.

Dan je potekal precej hitro in po večerji so nam dovoljili, da se malo prej pripravimo. Oblekli smo si pižame in tekmovali za najlepše pižame. Jaz sem si oblekla belo majčko z oranžnimi madeži in na sredini je bil narisana medvedek s srčkom. Vse punce iz mojega razreda in iz razreda od Sv. Ivana smo si narisale srček na desno lice.

Ob sedmih smo se dobili v spodnji učilnici, tam smo najprej morale plesati. Plesale so samo punce in ker sem se sramovala, sem se skrila za najvišjimi fanti. Po plesu je vsaka soba predstavila, kar je pripravila. Zelo smo se smejali in potem smo začeli ocenjevati pižame, medtem ko je profesor Biancuzzi igral na kitaro in pel. Med fanti je zmagal Peter in od punc je zmagala Alice. Potem smo se končno lahko zares zabavali. Ugasnili smo luči in pustili pisane lučke ter zavrteli naše pesmi, ki smo jih skupaj izbrali. Pesmi mi niso bile preveč všeč, a sem se vseeno zelo zabavala.

Kar mi je bilo najbolj zabavno, je bil Evanov prijatelj, ki je skakal in plesal dve uri, ne da bi se ustavil, oblečen v rožnatega samoroga, tudi če je bilo toplo, kot da bi bili v puščavi. Nekaj, kar ne bom nikoli pozabila, je, ko je samorog splezal na profesorjev hrbet in sta skupaj plesala.

Veronica Milani

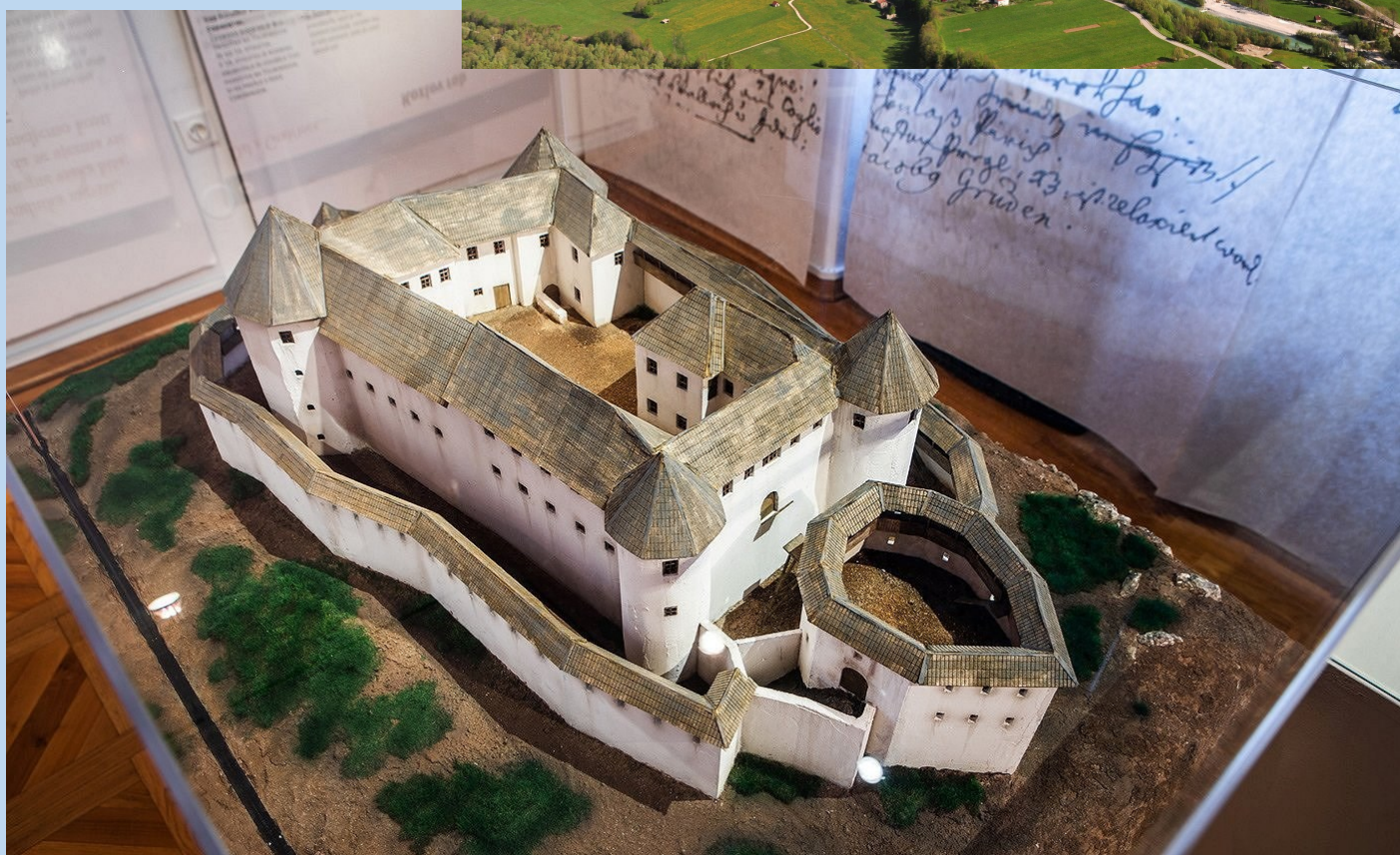
Kozlov rob

Petek, 10. marca, je bil zadnji dan, ki smo ga preživali v Tolminu v Domu Soča, zato sva zjutraj ob 9. uri obe skupini štartali na Kozlov rob.

Prvi del poti smo prehodili po mestu, nato smo začeli hoditi po stezi in ogledali smo si razne točke. Da bi prišli do vrha, smo hodili približno tričetrt ure. Na vrhu hriba je bil gozd, ki smo si ga ogledali in mi je bil zelo všeč. Občudovali smo razgled, a je bila megla. Na vrhu gradu smo malicali in se pogovarjali med nami. Ko smo končali jesti, smo se vrnili dol v krajšem času, nato smo se vrnili v dom in tam so nam še nekaj povedali o Kozlovem robu ter pokazali diapozitive. Zelo sem se zabavala in na Kozlov rob bi se še vrnila.

Giada Odoni

Kozlov rob

Maketa gradu na Kozlovem robu v muzeju

Unsere Schule und unsere Klasse

Unsere Schule ist sehr groß.

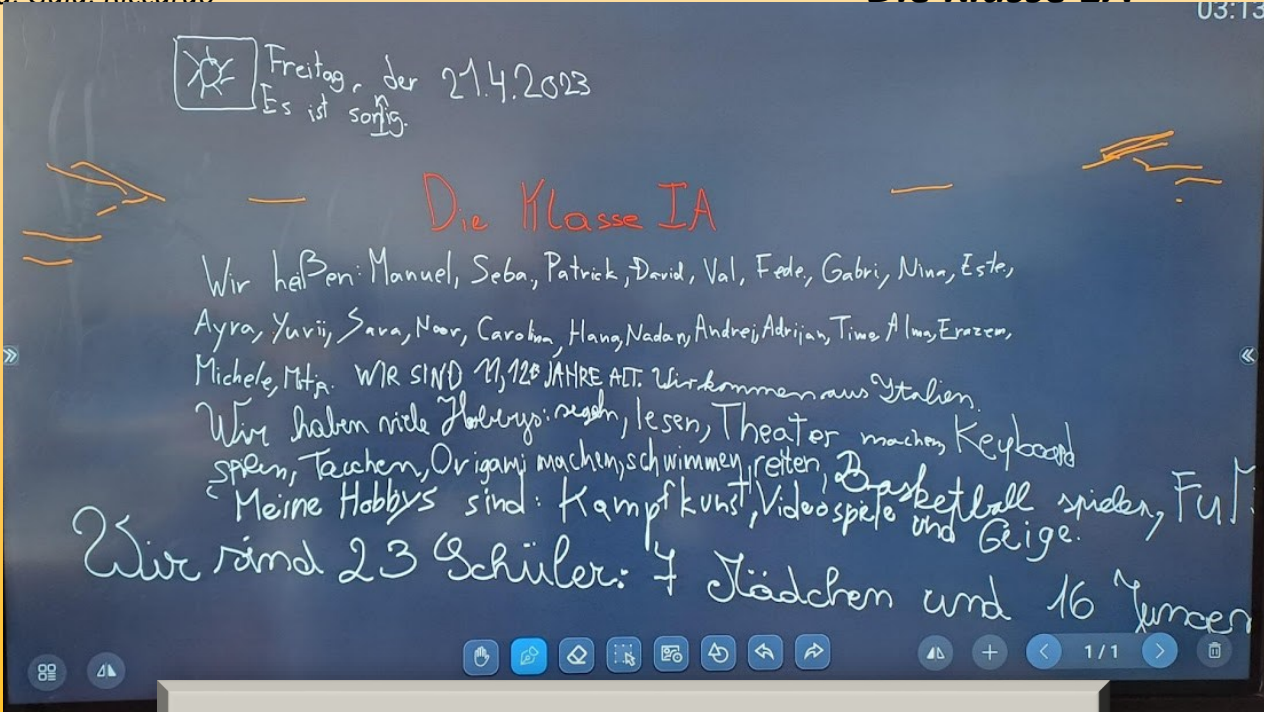
In dem Flur haben wir viele schöne Zeichnungen. Die Schule hat sieben Zimmer: die erste, die zweite, die dritte Klasse, die Bibliothek, das Kunstzimmer, und zwei Musikzimmer: in unserer Schule lernen wir auch die Flöte, das Akkordeon, das Klavier, die Gitarre und wir haben ein Orchester.

Wir besuchen die zweite Klasse. Unsere Klasse ist groß, hell und schön. Wir sind 20 Schüler, wir haben 20 Tische, 24 Kleideranhänger und viele Bücherregale. Wir haben drei Tafeln, zwei Landkarten, ein Waschbecken und ein Klavier.

Und alle zusammen haben viel Spaß!

Anja, Gaia, Riccardo

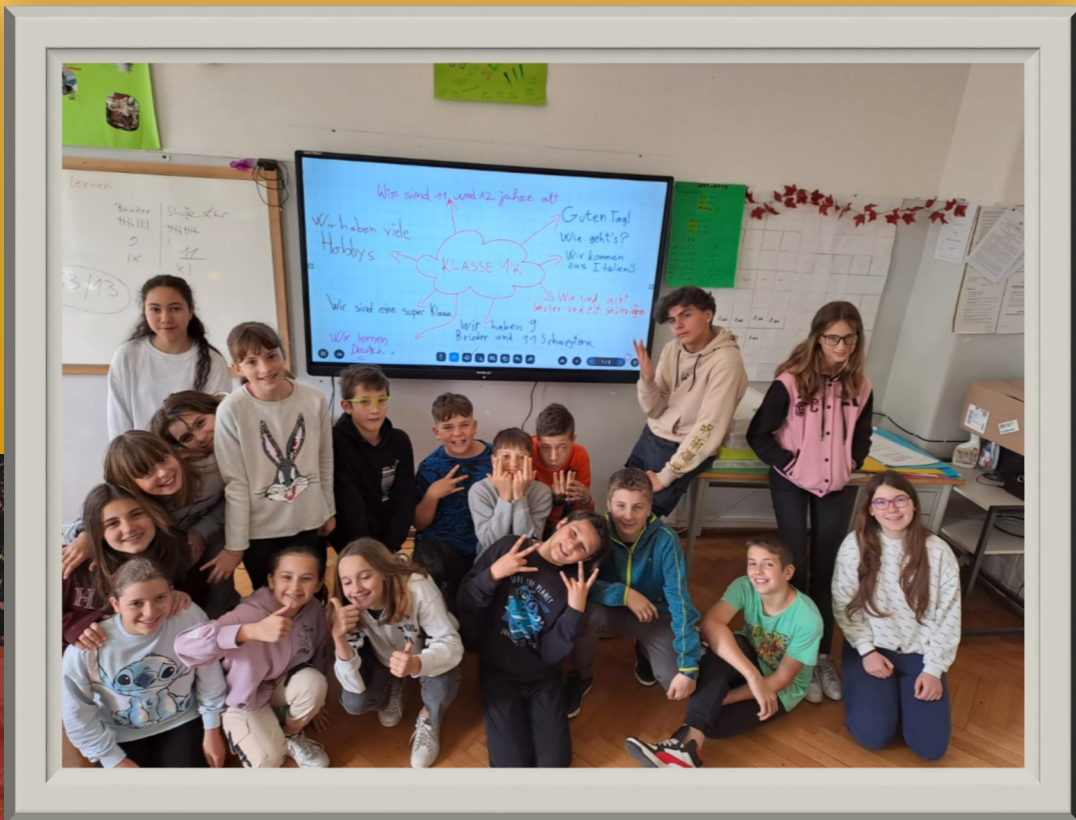
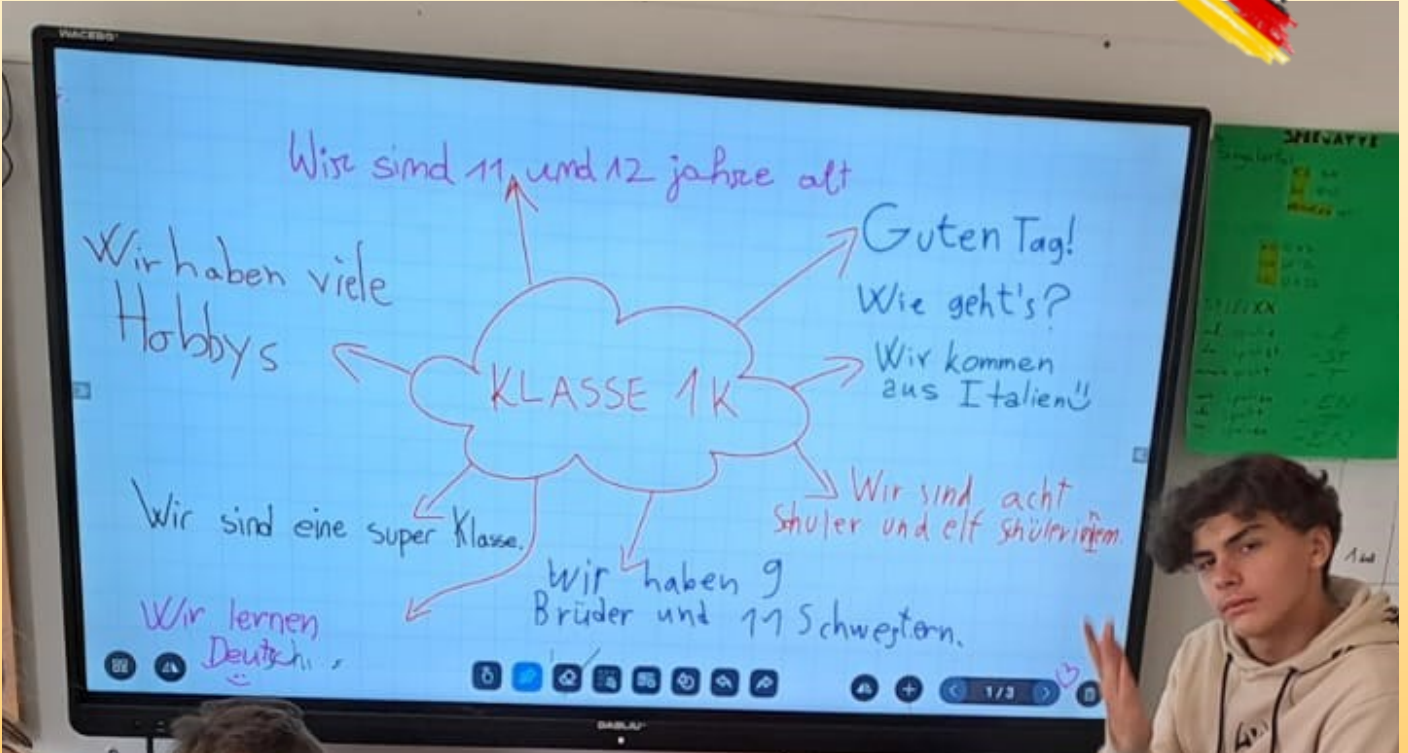
Die Klasse 1A

Nur Baum
immer
utDanke
er
Leute
Was

Die Klasse 1K

Baum
mer
Danke
Was
Leute

Ein
Und
Nein
Berlin
Brot
Bitte
Ja
Sohr
Ich
Vater
Du

Mein Traumzimmer

Mein Traumzimmer ist ein Schlafzimmer. Es hat: ein bequemes Bett, einen teuren Fernseher, einen eleganten Schreibtisch, einen modernen Stuhl, Fotos an der Wand gepostet, einen schönen Kleiderschrank mit einem Spiegel, einen tollen Hängestuhl, einen eleganten Schminktisch und Regenbogen-LED-Leuchte. Das Zimmer ist groß und hell.

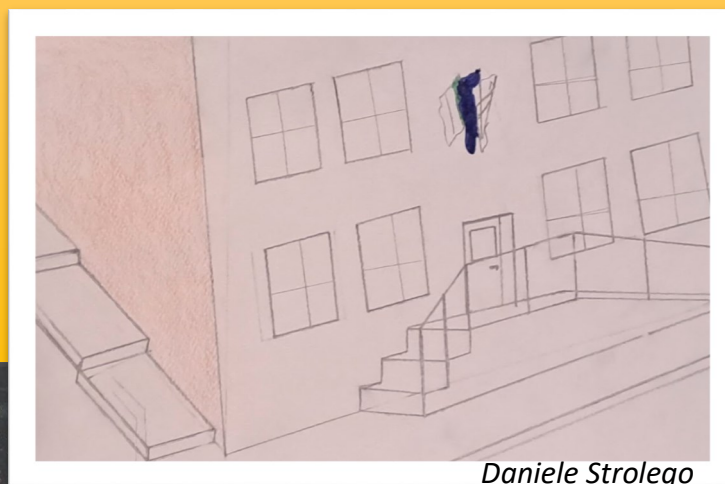
Sonia, Ambra, Katerina

Unsere Klasse

Unsere Klasse ist sehr hell und groß. Sie hat 22 Schultische und 17 Stühle. An der Wand sind zwei Wandtafeln, eine Uhr und viele Plakate. Wir haben auch ein Klavier und 4 Schränke. Auf der anderen Seite haben wir 4 Fenster. An der Wand haben wir Kleiderbügel, wo wir unsere Jacken ablegen. Die Wände sind grau und weiß. Wir sind 17 Schüler: 11 Jungen und 6 Mädchen. Die Lehrerin sitzt am Schreibtisch.

Carlo, Tiziana, Andrea, Veronica

Daniele Strolego

gehts
Wasser
Aber
Ein
Und
Nein
Berlin
Brot
Bitte
Ja
Schön
Sohn
Ich
Tochter
Kalt
Als
Nur
Zimmer
Gut
Danke
Baum
Was
Leute
Du

the Italian national anthem and the rest of us sang the Partisan songs. Sadly the trip finished when we arrived to Triest at 9 p.m.

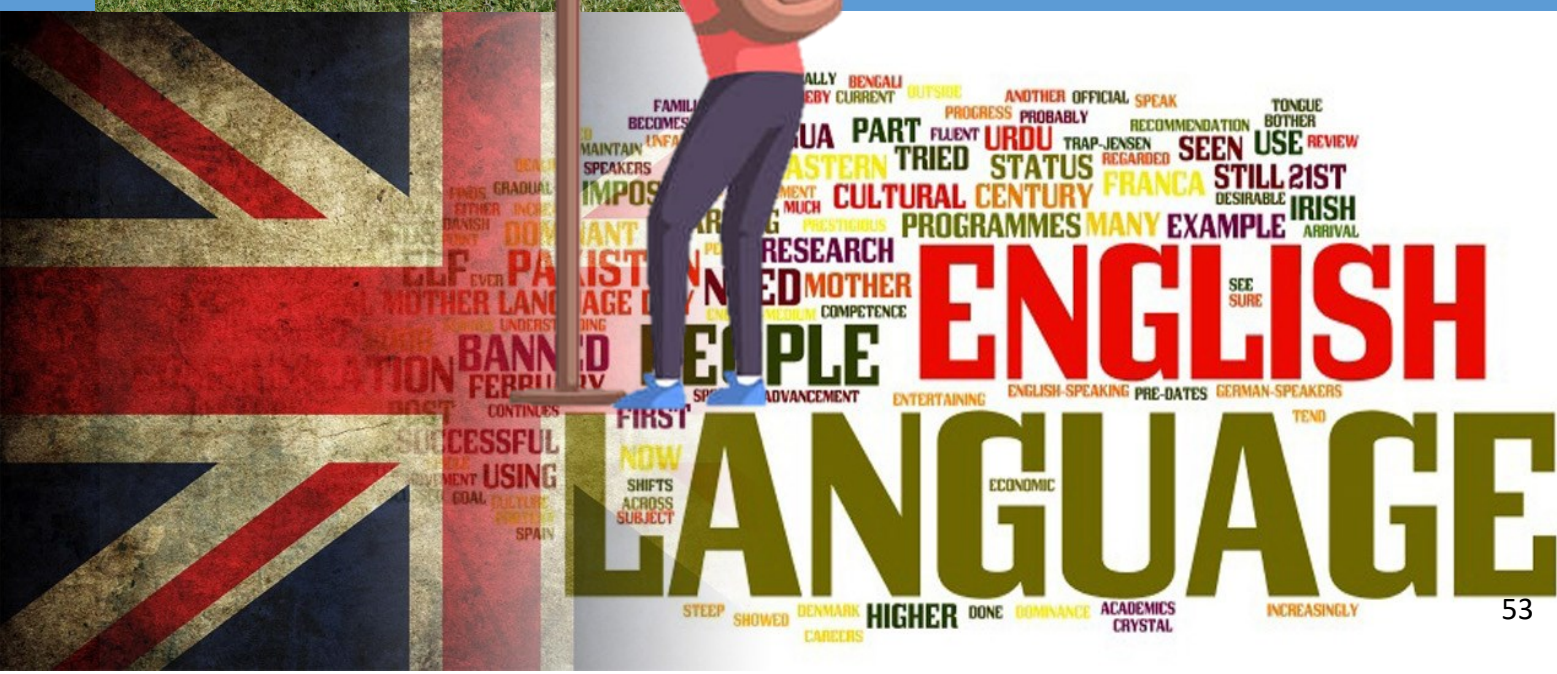
Matilde Benco and Živa Pertot

On April 14th we went to Padova. We travelled in a mini coach for three hours, but we stopped in a motorway service station. When we arrived we went to a museum of insects, called Esapolis. They divided us into groups and we visited various insects, reptiles and fish. Our guide explained to us everything about each display case and at the end we went to the shop where we could buy something. After the visit at the museum the bus took us to lunch in a pizzeria. The pizza was really very good. After lunch we visited the church of Sant'Antonio. It was beautiful. When we left the church we went for

a walk around the city where we were left free to walk around the shops and we could buy various things. I bought a book and a bookmark. When we met again we walked a bit around the city together and then the coach came to pick us up. The coach took us to a planetarium where they made us sit in a room with a red and white dome above us. When we sat down and the lights went out, a film was projected on the white part of the dome. It seemed like a starry sky, very realistic. In the video they talked about planets, stars, galaxies etc. The video was one hour long and it was really spectacular. When we finished the coach came to pick us up again and brought us home

Nina Orlando

OBISK RIŽARNE

Učenci 3. A in 3. K

10. marca smo si učenci obeh tretjih razredov ogledali rižarno. Vodička nam je povedala, da je rižarna zgradba, v kateri so najprej luščili riž, leta 1943 pa so jo nacisti spremenili v koncentracijsko taborišče. Rižarna je bila edino uničevalno taborišče s krematorijsko pečjo v Italiji, v kateri so sežgali okrog 4000 do 5000 ljudi.

Petra in Živa sta položili venec k plošči, na kateri je napisano poleg v štirih jezikih:

Plošča je postavljena na mestu, kjer je bila krematorijska peč.

Likovni izdelek: Sofia Močilnik

Učenci 3. K razreda smo se uživali v nesrečneže, ki so prestali zapor v Rižarni.

Draga mama, oče in sestra!

Odpeljali so me v Trst, v Rižarno. Zaprt sem v mračnih, ozkih in majhnih celicah. Z mano je zaprtih drugih pet ljudi. Ugrabili so me, ker so pač izvedeli, da sem zavedna Slovenka; s silo so me porinili na tovornjak in me pripeljali sem.

Prisilili so me, da se slečem, vzeli so mi vse moje osebne predmete. Vrgli so mi umazano in raztrgano obleko rjave barve, ki sem jo, kljub gnusu, hitro oblekla, ker me je zelo zeblo. Nato sta me dva vojaka s puško v roki odpeljala v majhno celico, v kateri tičim zdaj. Mislila sem, da so me hoteli ustreliti!

Oče, mama, sestra! Zelo vas pogrešam in upam, da je z vami vse v redu. Tukaj so nečloveške razmere. Nimamo niti posode, v kateri opraviti svoje potrebe. Imamo samo eno ozko odprtnino, s katere enkrat na dan nam vržejo šest majhnih hlebcev kruha. Ne razlikujem dneva od noči, slišim grozno kričanje ljudi, ki ga cele dneve glasba prekriva. Včasih voham čuden vojn po pečenem... Slutim, da se tu dogajajo grozovite stvari. Enkrat je prišel vojak in s silo potegnil ven mladega fanta, ki se je potem vrnil šele čez nekaj ur ves pretepen in krvav.

Bojim se, da vas ne bom več videla in niti vi me ne smete priti iskat, če ne bodo tudi vas zaprli. Vidim ljudi, ki odpotujejo od tukaj z vlakom in se ne vrnejo več.

Ljubim vas vse!

Zdržala bom čim več, da vas bom mogoče nekega dne lahko še enkrat objela.

Z ljubeznijo,

*vaša draga *Petra**

Petra Furlanič

Draga mati,

želela sem vas pozdraviti, ker zaradi pomote so me zaprli v Rižarno. Bila sem na neki razstavi in kar naenkrat so nas vse ugrabili in nas posadili na vlak, ki je peljal proti koncentracijskemu taborišču Rižarna. Komaj smo prispeli, so nas slekli in nas totalno obrili, lase so shranili za vsak slučaj in videti vse tiste lase je bilo grozno, srh me je spreletel na to misel. Ko smo dokončno vstopili, smo videli ta ogromen prostor in na tisoče in tisoče mučenih ljudi. Jaz sem sicer nedolžna, saj nisem

Judinja, zato bom to sporočila in upam, da me izpustijo.

Draga mati,

danes je minil že en mesec, odkar sem tukaj v Rižarni; niso me osvobodili, ljudi kar pobijajo. Zelo so nečloveški, cel dan ubogi reveži delamo in potem nas tudi tepejo. Mojo prijateljico Judinjo, ki sem jo spoznala na razstavi, so sežgali, ker si je zlomila gleženj in ni več mogla hoditi. Vse punce sedaj sedimo v sobi in molimo zanjo, uboga reva. Zdaj te moram pustiti, ker prihajajo stražarji pregledovat sobe, zato lahko noč.

Draga mati,

ne zmorem več! Že eno leto je preteklo, odkar sem tukaj zaprta in mislim, da bom kmalu znorela. Sežgali so vse moje prijatelje in stražarji nekatere ženske posiljujejo preden jih zažgejo. Tu notri je nekaj groznega in upam, da me bodo izpustili. S prijateljico načrtujemo pobeg. Ponoči bova prosili, da greva na stranišče, tam bova udarili stražarja, mu ukradli ključe ter zbežali. Kako se vam zdi?

Draga mati,

danes je "veliki dan". Uresničile bova načrt. Vse sva že pripravili. Molite za nas.

Draga mati,

načrt je bil neuspešen, saj smo zdaj v celici in pričakujem na svojo smrt. Rada vas imam.

Draga mati,

pravi čudež, danes so Rižarno osvobodili, zato sem sedaj svobodna, prišla bom nazaj na Dunaj.

Draga mati,

v vlaku sem, se peljem proti Dunaju in komaj čakam, da vas srečam.

Melissa

Melissa Bognolo

6. marec 1944, Rižarna

Draga Marija,

kako ti je? Ali je Giovanni še živ?

Pišem ti zato, ker so mi to dovoljili in sem bolna.

Strah me je vsakič, ko me pokličejo. Skoraj sem pozabila, kako se piše; pozabila pa nisem vaših imen. Vedno vas imam v mislih in upam, da bom jutri še živa in bo vse končano. Upam, da ko se bom vrnila v sirotišnico, bo moj sin še živ.

Zebe me, zunaj je sneg in kašljam. Tukaj vse smrdi in nič ni čisto.

Slišim kričanje in stokanje, jaz pa jočem in upam. Upam, upam in upam. Boli me glava in noge se mi tresejo.

Prejšni teden sem močno občutila željo, da sem nekemu koristna in so me odnesli k voditelju, ki je rekel, da me bodo naslednji teden peljali v nek kamp, kjer bom kuhala. Srečo imam, da sem dobra kuharica in da sem delala v revstavraciji.

Lep pozdrav in poljubček Giovanniju,

Angela

P.S.: Srčno upam, da se bo vse končalo. Upam, upam in upam.

6. marec 1945

Draga Marija,

lepo mi je pisati. Kako je pri tebi? In moj sin?

Odkar sem ti pisala, seštevam dni in minilo je že eno leto. Moje upanje mi je pomagalo.

Imam zelo dobre novice in jočem od veselja.

Voditelj, kateremu kuham, je zelo prijazen z mano: pohvalil me je zato, ker kuham zelo dobro in moji recepti so zelo dobri.

Včeraj sem ga prosila, če me lahko izpusti, da vidim še žadnjič Giovannija in se potem vrnem.

Oh, Marija ne boš verjela, rekel je JA!!! Padla sem v jok in se mu zahvalila. Dal mi je dovoljenje in za veliko noč te bom lahko objemala in poljubila Giovannija. Marija, zelo sem vesela!

Sedaj moram iti, za večerjo kuham kokoš.

Lep pozdrav in hvala,

Angela

To je resnična zgodba o moji prababici Angeli. Bila je deportirana, ko je moj nono imel 6 mesecev in njen mož je bil vojak, zato je njena prijateljica Marija, ki je skrbela za mojega nonota, delala v sirotišnici. Na koncu se je moja prababica rešila, ker je znala dobro kuhati. Kuhala je v revstavraciji na Greti blizu svetilnika.

Licia Manzin

DARINKI V SPOMIN

Darinka Piščanc se je rodila 21. marca 1921 v Rihemberku/Braniku v Vipavski dolini.

Svojo neizživeto mladost je preživela na Katinari v tej hiši, župnišču župnije sv. Trojice, pri stricu župniku Antonu Piščancu.

Od tu je dnevno peš odhajala v mestne šole in nato obiskovala Ekonomsko fakulteto v Trstu.

Kot pripadnica slovenske skupnosti, ki jo je takratna fašistična oblast hotela »ukiniti«, je pristopila k odporniškemu gibanju. S tovarišicami je skrbela za propagando in včlanjevanje.

Ko je Darinka padla v roke nacistični policiji, jo je ta zasliševala in več dni strahotno mučila v t.i. Vili Triste v **Ulici Bellosguardo**.

Po enem tednu je 22. marca 1944, ko je bila stara 23 let, podlegla hudim posledicam mučenja.

Pred vhodom v župnišče je bil 18. januarja 2023 postavljen tlakovec spomina.

Pripravili učenci in učenke 1. razreda na Katinari na podlagi zapisa prof. Dušana Križmana.

Katinara, 18. prosinca 2023

Živijo Darinka,

nimam pojma ,če veš, a smo se že pred kakim tednom začeli pripravljati na dan postavitve tvojega spominskega tlakovca. Profesorica nam je pripovedovala, kako si bila pogumna v tistih časih. Ko si govorila o svojih idejah z drugimi ženskami in ko si celo v razrdu nasprotovala fašizmu. Prebiralim smo tudi članek, ki je o tebi govoril.

Meni ne bi uspelo preživeti v takšnih okoliščinah. Mislim, da bi se skrila ali se preselila preden bi se stvari poslabšale. Samo če pomislim, da bi bila preganjena zaradi jezika in kulture, me to straši. Pogumna sem v drugih, bolj osebnih stvareh, ki so za današnje čase navadne.

Zato, ker si bila tako mlada, ko so te usmrtili, smo prebiralim pred publiko Kosovelovo pesem Balada in zapeli ljudsko pesem Rožic ne bom trgala, v spomin na tvojo prerano smrt. Tudi tvoj nečak je imel govor o tebi v italjanščini in slovenščini.

Tvoje smrti se bomo spomnili, tako kakor se bomo spomnili na vse žrtve 1. in 2. svetovne vojne. Upajmo samo, da ne bo prišlo do še večjih in srtahotnih vojn. Na žalost v Ukrajini poteka vojna proti Rusiji. Rusija si želi oblast na enem delu Ukrajine, a ta s pomočjo EU in Amerike ji to onemogoči. Večina Ukrajincev se je preselilo in druge evropske države jim pomagajo. Zdi se, kot da so pozabili na druge begunce iz južnejših krajev, četudi niso nič manj pomembni.

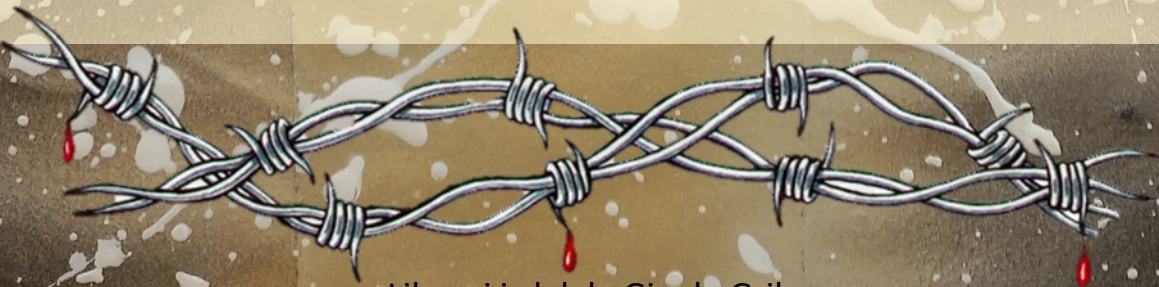
Zaradi velikega števila nedolžnih žrtev po 2. svetovni vojni naj ne bi bilo več racizma. Spopadi med različnimi ljudstvi pa še vedno obstajajo in vedno bodo obstajali, dokler ne bo samo ena rasa imela kontrolo. Zelo žalostno se sliši, a to je težka resnica, da razmišljanje človeka se ne spreminja, okolje pa se. Samo malo ljudi se zaveda v kakšne ogromne in neumne težave naletimo, ko nočemo uporabiti možganov.

Vse to sem ti pripovedala, da če bi slučajno pogledala na naš svet, iz nebes, in opazila kakšne napake dela človek, ne bi pomislila, da si se borila za nič. Veliko ljudi se spominja nate in na vse druge nedolžne žrtve neumne vojne, zato da bi se trudilo, da ne bi se nekaj takšnega ponovilo. Med temi smo tudi vsi tisti, ki so se udeležili postavitve tvojega spominskega tlakovca.

Pozdravljena.

Petra

Petra Zennaro

Likovni izdelek: Gioele Grilanc

O FAŠISTIČNEM KOLONIALIZMU V LIBIJI

Deportacije iz Gebela

*Izveček referata o manj poznanem poglavju iz medvojne zgodovine, ki ga je sestavil tretješolec **Matteo Ravalico***

Izraz množične deportacije iz Gebela se nanaša na prisilne deportacije, ki so jih italijanske oborožene sile izvajale med letoma 1929 in 1931 proti nomadskemu in polnomadskemu prebivalstvu libijske regije Gebel el Achdar. Temu pravijo tudi Gebelov genocid. Italijanska vojska je leta 1926 brez večjih težav zasedla oazo Giarabub, leta 1931 pa še oazo Kufra. Gebel el Achdar pa je bilo težje ozemlje, planota s pogledom na morje, polna grmovja, ki je nekako Libijcem pomagalo v gverilskem bojevanju. Poleg tega so se gverilci pomešali z lokalnim prebivalstvom in to je otežilo operacije čiščenja. Leta 1929 je general in guverner Cirenaike Pietro Badoglio sklenil, da je treba lokalno prebivalstvo ločiti od upornikov. Po osvojitvi Fezzana je poklical generala Rodolfa Grazianija, ki je ukazal deportacijo 100000 Kirenajcev iz Gebel el Achdarja v 13 koncentracijskih taborišč, zgrajenih v pozabljenih krajih regije Sirtice. Ta koncentracijska taborišča so prebivalstvo postavila v zelo slabe razmere, prebivalstvo je bilo zdesetkano zaradi lakote, bolezni in grozних higienskih težav. Ta taborišča vključujejo El-Agheila, Massa el-Bragha, Ain Gazala in Soluch. Deportacija leta 1930 je povzročila smrt prib. 60000 ljudi, predvsem žensk in otrok, zaradi lakote in bolezni. Prebivalstvo Gebela je znašalo prib. 100000 ljudi, čiščenje cirenajske planote je trajalo več mesecev. Izgube so bile predvsem posledica epidemij in stiske dolgega in napornega pohoda, včasih več kot 1000 km dolgega, pa tudi nasilja in težkih razmer, ki jim je bilo prebivalstvo podvrženo v italijanskih koncentracijskih taboriščih. Da bi imela številčno in tehnološko premoč nad gverilci, je italijanska vojska ustvarila mobilne enote sestavljene ne samo iz italijanskih vojakov ampak tudi iz vojakov, rekrutiranih v afriških kolonijah, večinoma iz Eritreje in Somalije.

*Več o italijansko-libijski vojni v filmu *Puščavski lev* (Mustafa Akkad, 1980, ZDA - Libija), ki je dosegljiv na spletni strani: https://www.youtube.com/watch?v=ITJ9-tGNB_U.*

Taboriščniki
iz Gebela

TRST JUGOSLAVIJA

Domišljjska pripoved

Po zelo dolgi vožnji z avtom Fičko Zastava 750 sem z družino prišla do Trsta. Eno uro smo porabili samo zato, da smo dobili parkirni prostor na pomolu Audace. Bilo je zelo dosti ljudi, ki so prihajali z avtobusi. Najprej smo zajtrkovali na Trgu sv. Antona, kjer sem prvič poskusila kavo. Čakali smo precej, zaradi zelo dolge vrste, ampak sem bila zelo zadovoljna.

Na Ulici Dante, smo v menjalnici menjali dinarje v lire; tam je bilo polno ljudi, ki so nezakonsko menjali denar kar na cesti. Ker sedaj sem imela več denarja, sem šla na Trg Goldoni in kupila 1kg pražene kave za sosede, strice in bratrance. Ogledala sem si trgovine kot Vestibene in Black Bull in mi je bilo zelo všeč, ker nisem nikoli videla tako polnih izložb. Ko smo šli na Trg Ponte rosso-Rusi most, je bilo na tržnici polno pisanih stojnic, kjer so branjevke in prodajalci kričali na ves glas in pokazali, kaj prodajajo. S starši smo se zmenili, da naj bi se dobili ob enajstih pred stojnico kavbojk Rifle.

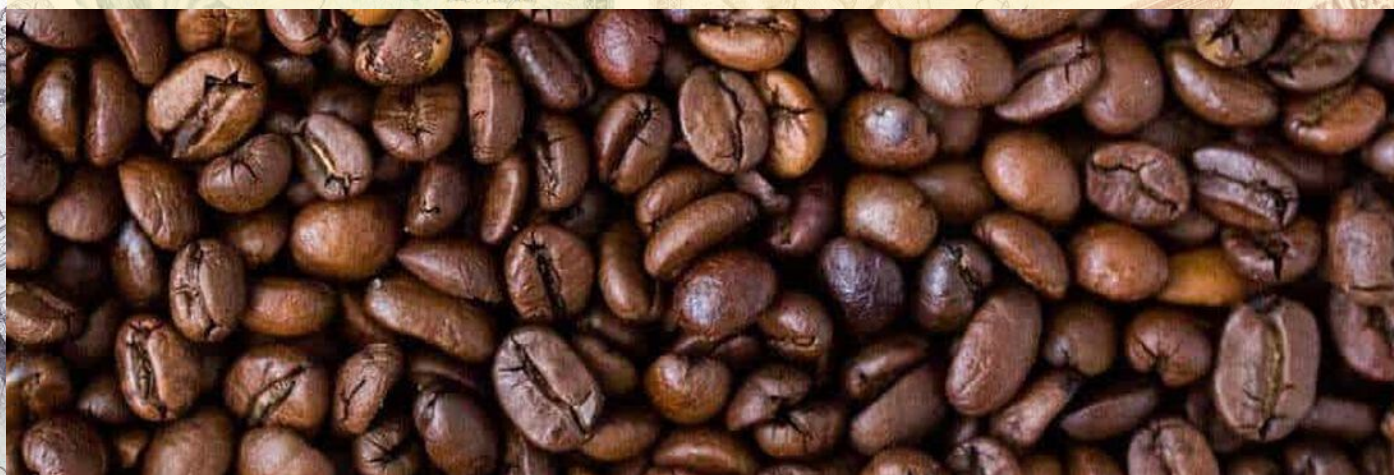
Najprej sem si šla ogledat stotine punčk, ki so bile naprodaj. Kupila sem eno zase in dve za sestrično, za nonota sem kupila barometer in manjše avtodele za bratranca. Nato sem že spet šla na Trg sv. Antona, kjer je bila trgovina Darwil. Tam sem si kupila različne uhane, dve ogrlici in zapestnico za prijateljico.

Ko smo se ob enajstih združili spet skupaj, smo se odpravili do Ulice Ghega in čakali uro in pol v vrsti pred trgovino Giovanni. Tam so moji starši dodatno kupili kavbojke za njihove prijatelje in sorodnike. Za kosilo smo pojedli mamine sendviče na Velikem kanalu. Kasneje, ko so ljudje začeli odhajati, sem opazovala, kako so si gospe nadele ali zavezale z lepilnim trakom zelo veliko kavbojk pod krilo. Imele so tudi pakete na glavi in v rokah ogromne torbe.

Ko smo se vračali proti pomolu, sem opazila prodajalke, ki so metale denar direktno v vreče, ki so jih potem nosile naravnost v banko. Na pomolu, medtem ko je zjutraj bilo približno petsto avtobusov, jih je bilo kasneje precej manj, ker so že odpeljali. Namesto avtobusov je bilo samo polno smeti.

Oče in mati sta skrila vse tisto, kar smo kupili v avtomobil in končno smo odpotovali. Ko smo se peljali ob železniški postaji, sem zagledala, kako so se ljudje plezali tudi skozi okna vagonov v vlake, ki so vozili predvsem v Beograd. Čakali smo v neskončni vrsti na meji pri Fernetičah, kjer so cariniki kontrolirali vse, kar so ljudje kupili. Na srečo niso nam nič vzeli, ker smo imeli vse na sebi ali smo zelo dobro skrili.

Veronica Milani

Ustoličevanje

1. A in 1. B

Ustoličevanje na Katinari

Na PSŠ sv. Cirila in Metoda (podružnica Katinara) so 17. marca učenci 1. razreda imenovali novega karantanskega kneza. Ustoličevanje karantanskega kneza so uprizorili tako, kot je potekalo za čas srednjega veka na Gosposvetskem polju. Kot v pravi demokraciji je oblast knezu s tem posebnim obredom podelilo ljudstvo. Vsi srednjeveški viri pričajo tudi o tem, da se je ustoličevanje koroških vojvod na knežjem kamnu vršilo v slovenskem jeziku.

Datum šolske uprizoritve, na katero so povabili tudi učence drugega in tretjega razreda, ravnateljico ter učence 4. in 5. razreda iz bližnje OŠ Frana Milčinskega, ni bil naključen: zadnjič so po starem običaju ustoličili koroškega vojvodo na nedeljo, 18. marca, leta 1414, in sicer 37-letnega Ernesta Železnega iz rodu Habsburžanov.

Ustoličevanje na Katinari so učenci pripravili s profesorico Tamaro Danieli, vodjo projekta, po pričevanju opata Janeza Vetrinjskega.

Glasbene točke je vodila profesorica Vera Crevatin, saj pričajo viri o slovenski pesmi, ki je zazvenela ob kamnu, za pripravo likovnih izdelkov pa je pri projektu sodelovala profesorica Magda Samec. Uprizoritev je potekala na medpredmetni ravni, saj so se učenci marsikaj novega naučili iz zgodovine, slovenščine, likovne in glasbene vzgoje.

Tudi pri Sv. Ivanu smo ustoličili kneza

Tudi na matičnem oddelku PSŠ sv. Cirila in Metoda, in sicer pri Sv. Ivanu, smo uprizorili ustoličevanje karantanskega kneza. Tu je obred potekal nekoliko kasneje, 29. marca.

V kmečkih oblačilih so se učenci 1. razreda spremenili v koseze in karantansko ljudstvo ter s pesmijo in recitacijo počastili novega vojvodo. V zboru so jih spremljali tudi učenci iz 2. razreda. Pesmi smo potem zbrali, pretipkali in vstavili v male pesniške zbirke.

Projekt je zasnovala profesorica Tamara Danieli tokrat v sodelovanju s profesoricama Magdo Samec (scena) in Ireno Pahor (glasba). Posebna učna ura se je odvijala na dvorišču šole, kjer so si predstavo ogledali tudi učenci 2. in 3. razreda ter učenci 4. razreda OŠ Otona Župančiča.

NAŠI USPEHI

dMFA

Cankarjevo
priznanje

Tekmovanje iz matematike za Vegova priznanja

Priznanje Kenguru so na šolskem tekmovanju, ki je potekalo na matični šoli pri Sv. Ivanu v četrtek, 16. marca 2023, osvojili:

1. razred pri Sv.Ivanu:

David Jan Johan Kits Nieuwenkamp
Adrijan Aljoša Ricciato
Michele Dekleva
Timo Alexander Smotlak

1. razred na Katinari:

Ferla Giovanni
Gregori Kevin
Zennaro Giorgia

Bronasto priznanje so na regijskem tekmovanju osvojili učenci:

1. razred pri Sv.Ivanu:

Timo Alexander Smotlak
Adrijan Aljoša Ricciato
Michele Dekleva
David Jan Johan Kits Nieuwenkamp

1. razred na Katinari:

Giovanni Ferla

Srebrno priznanje na regijskem tekmovanju je prejel:

1. razred pri Sv. Ivanu

TIMO ALEXANDER SMOTLAK

PRIZNANJE KENGURU:

2. razred pri Sv.Ivanu:

Nicola Marino
Gaja Delise
Manuel Gandin
Lovero Carlo

2. razred na Katinari:

Milani Veronica Stefania
Lovero Carlo
Carninci Tiziana

PRIZNANJE KENGURU

3. razred pri Sv. Ivanu:

Aleš Antonio Ricciato
Thomas De Bosichi De Frandofilo
Emiliano Pescitelli
Živa Pertot
Gioele Grilanc

3. razred na Katinari:

David Ramani

Bronasto priznanje so na regijskem tekmovanju osvojili učenci:

3. razred pri Sv. Ivanu:

Aleš Antonio Ricciato
Emiliano Pescitelli
Živa Pertot

Srebrno priznanje na regijskem tekmovanju je prejel:

3. razred pri Sv. Ivanu

ALEŠ ANTONIO RICCIATO

Regijsko tekmovanje je potekalo v sredo, 5. aprila, na OŠ Antona Ukmarja v Kopru.

Cankarjevo priznanje

Cankarjevo priznanje so na šolski ravni prejeli:

1. razred pri Sv. Ivanu:

Alma Polita

Adrijan Aljoša Ricciato

2. razred pri Sv. Ivanu:

Rok Fonda

Gaja Delise

1. razred na Katinari:

Veronica De Crignis

Gaja Ivanič

3. razred na Katinari:

Petra Zennaro

Melissa Bognolo

Petra Furlanič

Bronasto priznanje na regijski ravni je prejela

PETRA ZENNARO.

Državno tekmovanje za šole z glasbeno smerjo

CITTA' DI CASTELLO 11. MAJA 2023

Kvartet harmonik, ki ga sestavljajo **MATTIA BRAICO, FILIPPO SAVOIA, EMILIANO PESCESELLI** in **ALEŠ RICCIATO**, je z 100 točkami na 100 prejel absolutno nagrado v kategoriji tretjih razredov nižjih srednjih šol.

Prvo mesto v kategoriji solistov z 98 točkami na 100 je dobil

ALEŠ RICCIATO

Na fotografiji: zmagovalci in mentor, prof. Marchesich ter spremljevalec Adrijan

20. glasbena revija sv. Cirila in Metoda

Letos smo končno priredili jubilejno 20. glasbeno revijo sv. Cirila in Metoda.

Dva intenzivna dneva, 19. in 20. april, sta na naši šoli potekala v znamenju glasbene revije, ki je ponovno oživila in postala dostopna prav vsem mladim, ki se z inštrumentalno glasbo ukvarjajo. V čast nam je bilo, da smo gostili kar 70 mladih glasbenikov iz cele tržaške pokrajine, iz Slovenije in celo iz Tolmeča. To so mladi, ki študirajo inštrument tako v javnih kot v zasebnih šolah.

Počaščeni smo bili tudi s prisotnostjo svetovno priznanega harmonikaša maestra Petra Soaveja, ki je sprejel vlogo predsednika komisije za ocenjevanje nastopajočih. Svoj trud ni posvetil samo 5 ur trajajočemu poslušanju mladih glasbenikov temveč tudi predavanju in delitvi dragocenih nasvetov našim harmonikašem.

Poleg maestra Petra Soaveja sta ocenjevalno komisijo sestavljala še prof. Paolo Biancuzzi, pianist, čembalist in učitelj na glasbeni šoli v Ilirski Bistrici, ter prof. Fulvio Dose, profesor na šoli z glasbeno smerjo iz Staranzana in dirigent raznih vokalnih in instrumentalnih skupin.

Mattia, Filippo, Emiliano in Aleš z maestrom Soavejem

Komisija je za zaključni nastop, ki se je odvijal v gledališču Basaglia v svetoivanskem parku, izbrala: večjo instrumentalno skupino, dva kvarteta, dve komorni zasedbi in 17 solistov . Najmlajši med nastopajočimi obiskuje 1. razred osnovne šole, najstarejši pa so bili dijaki višjih srednjih šol.

Tudi naša šola se je uspešno in številno predstavila na zaključnem nastopu. Nastopili so: flavtistka Anja Bajc, harmonikaš Aleš Ricciato, kitarist Rok Fonda in kvartet harmonik (Filippo Savoia, Aleš Ricciato, Mattia Braico in Emiliano Pescetelli), ki je bil nagrajen s plaketo in diplomu za igranje v skupini in resnost ter strokovnost pri izvajanju.

Na glasbeni reviji se je izkazala tudi učenka katinarske šole Licia Manzin iz 3.razreda, ki je s sestro Ilario osvojila diplomu za igranje v skupini. Licia je igrala na violino, Ilaria pa na kitaro. Duo je pripravila prof. Anna Zotti.

Nastop je snemala ekipa Radia Trst A, tudi Primorski dnevnik je objavil članek in fotografije dogodka.

Ocenjevalna komisija

GLASBENE DEJAVNOSTI V ŠOLSLEM LETU 2022-2023

Letošnje leto je bilo glasbeno pestro in polno dejavnosti.

Vsi učenci so nastopali na razrednih, šolskih in javnih nastopih, na božičnici, ob informativnem dnevu za bodoče učence naše šole in na raznih izvenšolskih priložnostih.

Naši glasbeniki so sodelovali:

- na božičnici in dnevu slovenske kulture v Marijinem domu za kulturno društvo Škamperle,
- ob kipu Marca Cavalla v parku sv. Ivana nekdanje psihiatrične bolnišnice,
- pri predstavitvi pravljice otrokom 1. in 5. razreda OŠ Zupančič v sodelovanju s kulturnim društvom Škamperle.

Čaka pa nas še nastop na zaključni prireditvi.

Nedvomno je bil Trieste Flute Day pravi flavtistični dogodek. Potekal je decembra, dvorana Kulturnega doma je bila polna: nastopilo je skoraj dvesto flavtistov učenci in njihovi profesorji. Zaigrali so sugestivne skladbe Blaža Puciharja.

Flavtisti iz 2. in 3. razreda, kitarist Rok Fonda in kvartet harmonikašev (Aleš Ricciato, Mattia Braico, Filippo Braico in Emiliano Pescetelli) so se do konca šolskega leta trudili, da bi čim boljše predstavili našo šolo na raznih tekmovanjih in nastopih.

Najpomembnejši izvenšolki nastop je bilo srečanje vseh šol z glasbeno smerjo iz Trsta v gledališču Bobbio ob koncu maja ter tekmovanje v Città di Castello.

Med šolskim letom je šola omogočila učencem, tudi kitararskim, ogled glasbenih predstav. Prisostvovali so sedmim operam v gledališču Verdi in raznim koncertom, ki jih je priredilo društvo Società dei Concerti.

Kip Marca Cavalla

USPEHI V ŠPORTU

3. mesto v orienteeringu:
Aleš Ricciato in Rocco Masarin

Naše profesorice, ki so nas spremljale in navijale za nas.

Izgubili smo se na orientacijskem teku

domišljajska pripoved

Dan se je začel zgodaj zjutraj. Profesorica je vsaki skupini razdelila majčke z zaporednimi številkami. Jaz sem bil v paru z mojim prijateljem Davidom. Čakala sva samo četrto ure in nato, štart! Začela sva zelo dobro, saj sva našla vse zastavice. Srečala sva tudi naša sošolca Mattea Bruschino in Mattea Ravalica. Vse je potekalo brez težav, čeprav je bilo na nebu veliko črnih oblakov.

Jaz sem gledal na zemljevid, medtem ko je David z luknjačem preluknjaj kartonček. Prispela sva do zastavice številka pet in David je preluknjaj karton. Sedaj je na vrsti številka šest. Iskala sva jo več kot pol ure, a zastavice ni bilo nikjer. Tekla sva povsod, dokler sva prišla pred neko veliko dolino. Pogledala sva na zemljevid in zgledalo je, da je bila zastavica prav na drugi strani doline. Odločila sva se, da bova dolino prečkali, tako da ne bi izgubila preveč časa.

V sredini doline sva zagledala veliko jamo. Nenadoma pa je začelo močno deževati. Stekla sva v jamo. Voda je popolnoma preplavila dolino, ki je postajala vedno bolj podobna jezeru. Nevarnost pa je bila ta, da je voda preplavljala tudi jamo. Splezala sva se na najvišjo skalo, čeprav sva imela čevlje že pod vodo. V tistem trenutku sem bil tako prestrašen, da sploh nisem mogel pomisliti, kako bi se od te situacije rešila. Bila sva obupana. Takrat pa, se je zgodilo nekaj neverjetnega. Nehalo je deževati in voda se je postopoma znižala.

Ko sva prišla iz jame, je bil razgled popolnoma drugačen. Zgledalo je, da sva v nekem drugem gozdu. Hodila sva in hodila, a nisva našla nobene steze. Hodila sva gor, dol, desno, levo. Samo po eni uri hoje sva priznala, da sva se izgubila. Postajala sva vedno bolj besna in utrujena. Odločila sva se za počitek. Usedla sva se na velik kamen in razmišljala, kaj naj storiva. Po dolgi debati sva končno odločila. Šli bova na visok grič, kjer bova imela dober razgled. To sva tudi storila. Gledala sva naokrog, dokler sva zagledala teniška igrišča športnega kluba Gaja, ki je kraj, kjer se je začel orientacijski tek. V teku 20-ih minut sva prispela na cilj.

Profesorice so bile v skrbeh, saj je tekmovanje že zdavnaj končalo. Organizatorji turnirja so nas celo iskali po gozdu. Brez dvomov sva se uvrstila zadnja, čeprav sva bila zadovoljna že s tem, da sva prispela do cilja. Preden bi odšla domov, pa so nam organizatorji povedali, da sva se jaz in David uvrstila predzadnja, saj sta dva Mattea štartala pred nama in sta torej uporabila več časa, da bi prispela do cilja.

...in še nekaj
utrinkov iz športnega
udejstvanja

Na finalu jezikovnega
poligona ZŠŠDI

Dijaške športne igre: košarka 3:3

Živa Pertot

Emiliano Pescitelli

šport in likovna umetnost

Greta Waltritsch

NA MATURANTSKEM IZLETU—OBISK DOLENJSKE IN BELE KRAJNE

Prvi dan

Danes, 10. maja, smo odpotovale na maturantski izlet. Najlepši je bil ogled reke Krke. V glavnem je bilo lepo, a bilo bi še lepše, če bi vožnja manj klepetala. Nazadnje smo se nastanili v hotelu, ki je zelo udoben.

Drugi dan

Danes, 11. maja, smo bile vse zelo utrujene, ker smo včeraj zvečer do poznega klepetale. Zaradi dežja smo se popoldan sprehajale po nakupovalnem centru. Po večerji smo igrale bowling. Bilo je zelo zabavno!

Tretji dan

Na zadnji dan smo si ogledali kartuzijo Pleterje ob vznožju Gorjancev. Tam smo izvedeli, kako živijo menihi in kaj vsega pridelujejo. V istem kraju smo obiskali dvesto let staro kmetijo. Pred kosilom smo si

ogledali še razstave v Kostanjevici na Krki. Nazadnje smo šli še do Brežic in obiskali grad, ki je bil prenovljen v baročnem stilu, ter vodni stolp mesta.

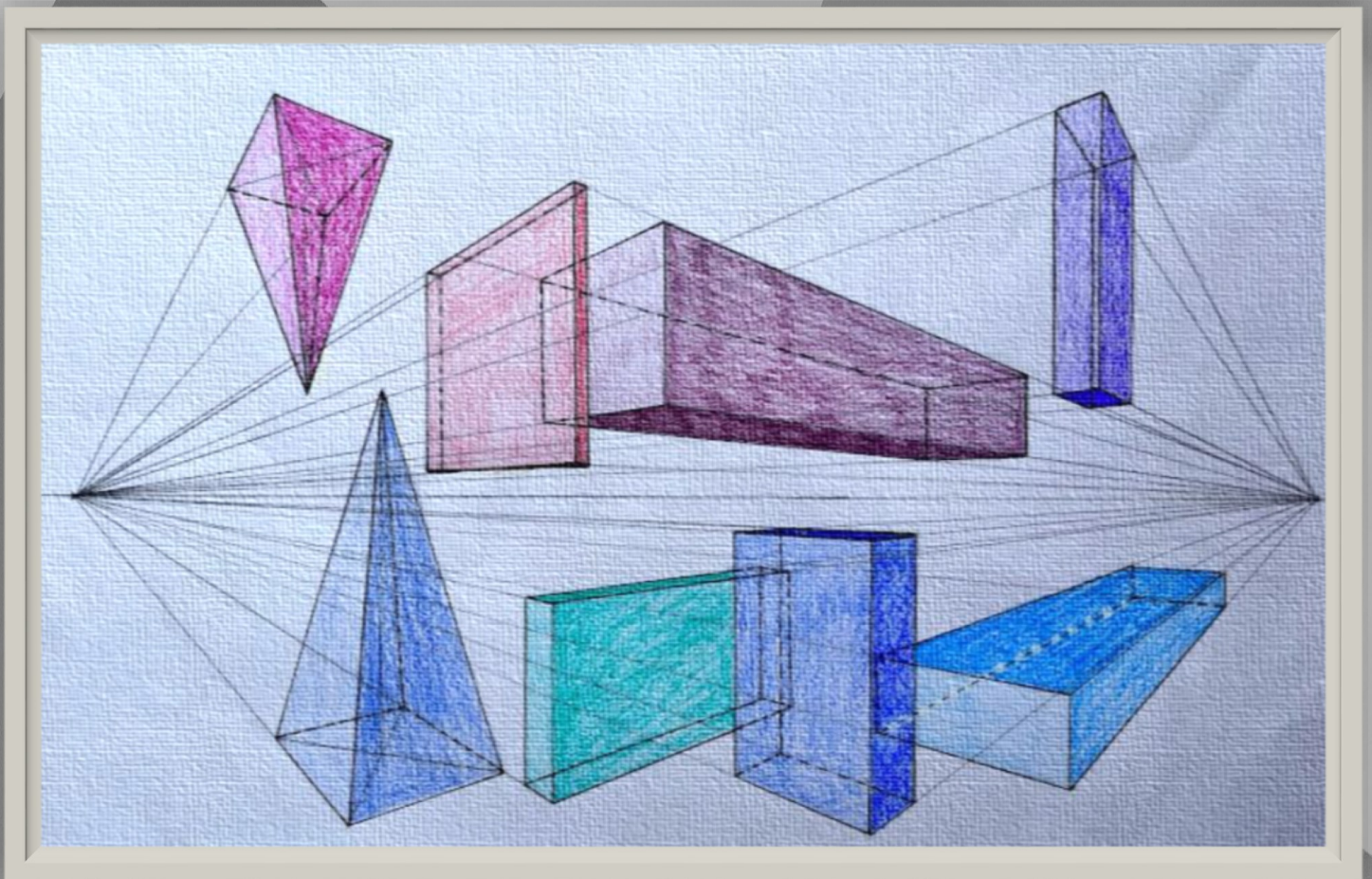
Napisale učenke iz 3. A razreda Matilde Benco, Nicole Kralj, Sofia Mocilnik, Živa Pertot ter učenki iz 3. K razreda Sara Maria Olivo in Petra Zennaro.

GALERIJA

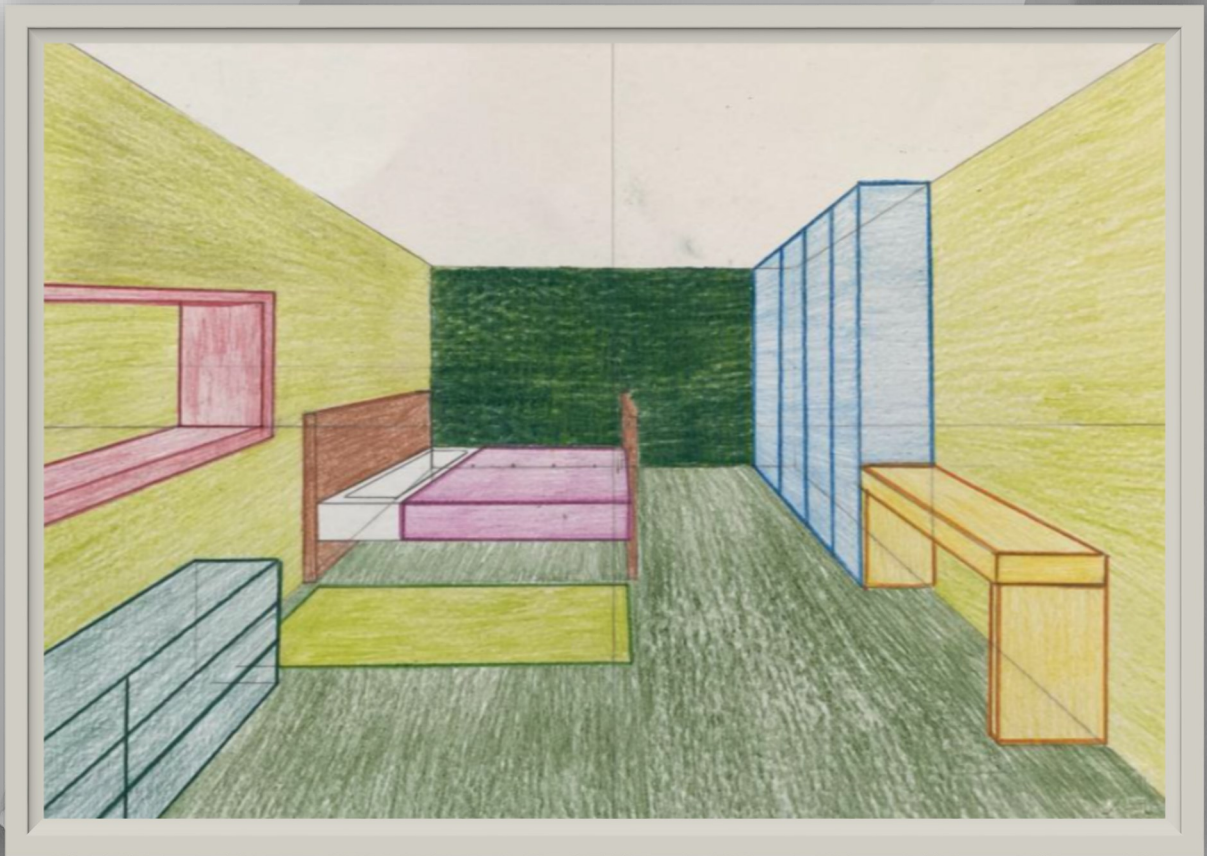
TEHNIČNIH

RISB

Aleš Ricciato

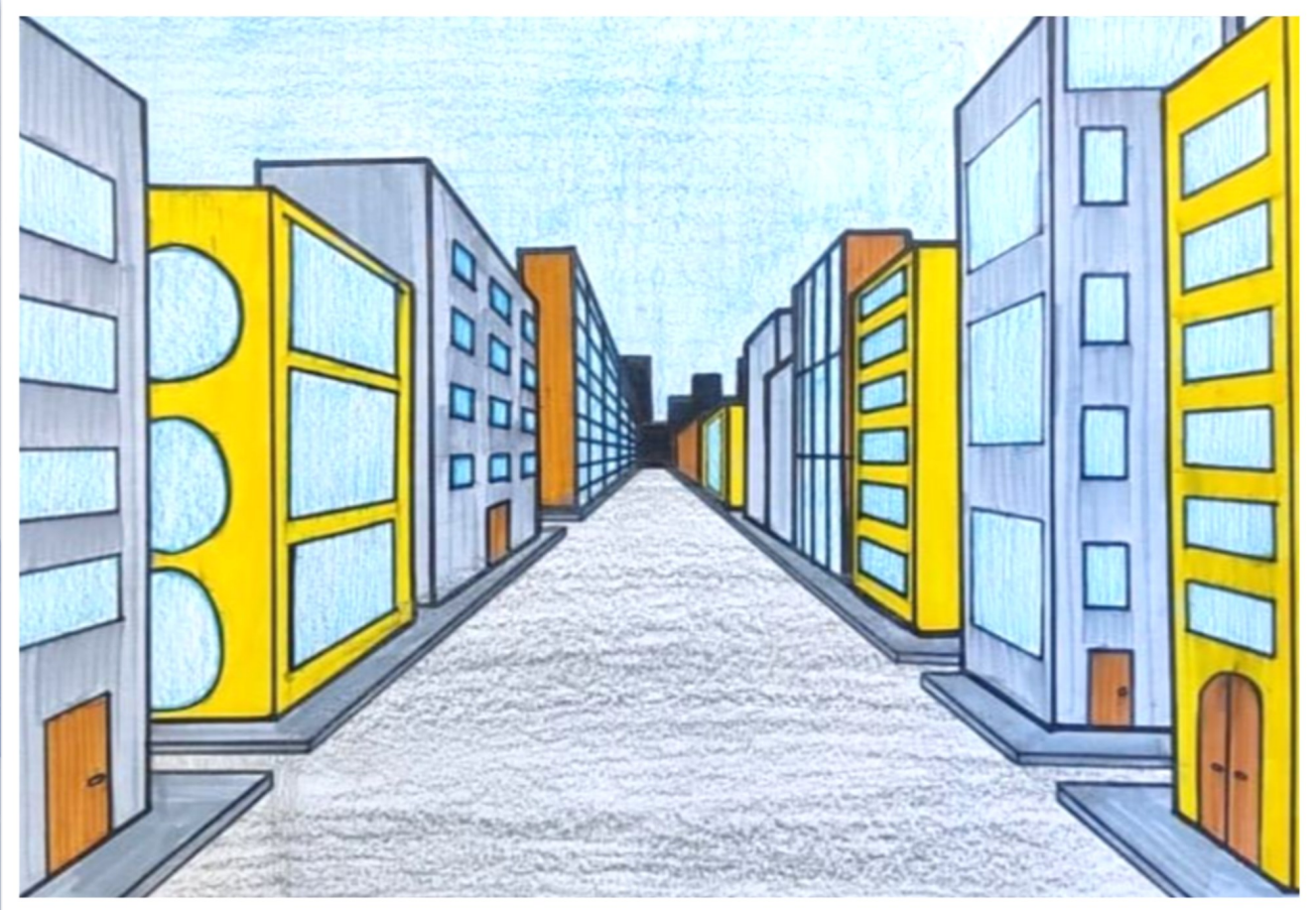

Licia Manzin

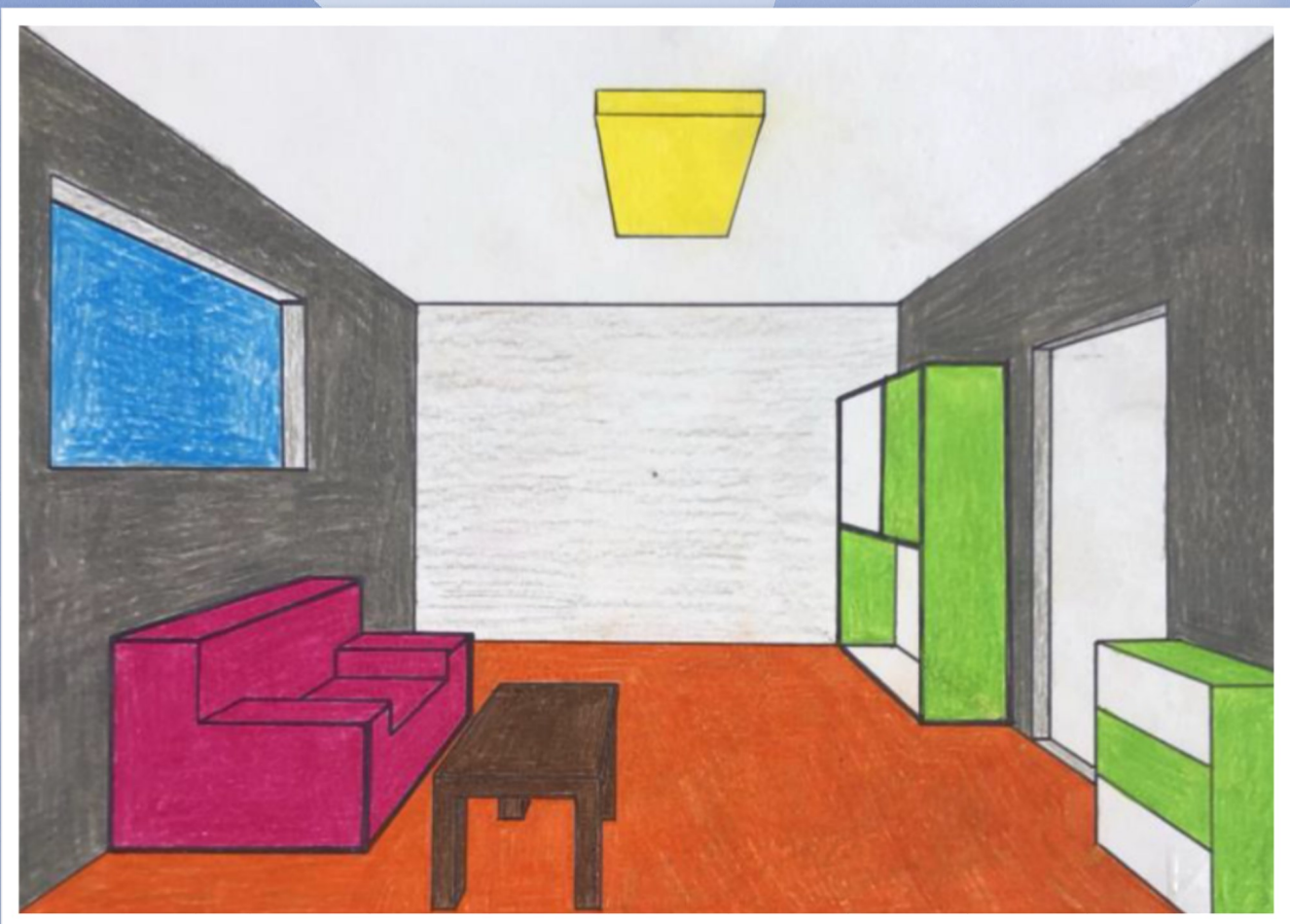

Melissa Bognolo

Sofia Močilnik

Thomas De Boschi

.....in še nekaj likovnih izdelkov.

Melissa Bognolo

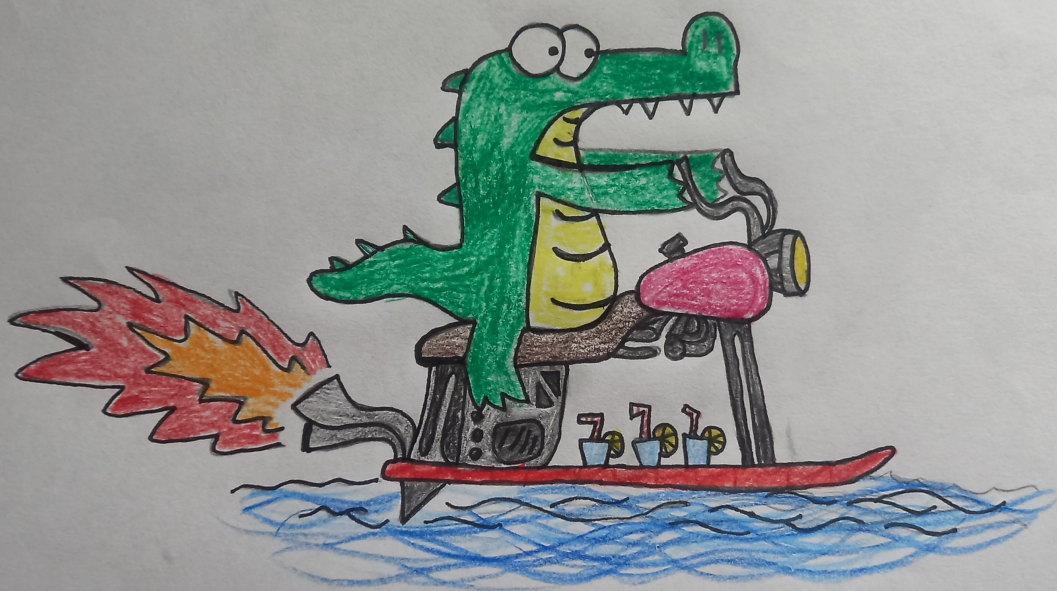
Victor Cosma

Petra Zennaro

Sedaj pa nas čaka.....

SUMMER TIME